

Békehírmők

2011. március 20-27.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CV. ÉVF. 12-13. SZÁM

Baptista pedagógusok országos konferenciája

Várakozáson felül több mint száz baptista testvér gyűlt össze 2011. február 12-én az újpesti imaházba, ahová a közösségünkhöz tartozó óvodapedagógusokat, általános és középiskolai tanárokat, valamint hitoktatókat, zenepedagógusokat, gyógytanácsadókat, illetve a felsőoktatásban tevékenykedő oktatókat egyaránt invitálták a szervezők.

A kezdeményezést egyházunk vezetői nem csupán erkölcsileg, de jelenlétükkel is támogatták.

Mészáros Kornél, a gyülekezet lelkipásztora mint házigazda köszöntötte az egybegyűlteket, majd dr. Mészáros Kálmán arról szólt, hogy az oktatásügyben az előző rendszer által támasztott nehézségek ellenére

mára Isten kegyelme mi módon nyitott utat ezen a területen személyes életében.

A Keresztyén Iskolák Nemzetközi Szövetsége (ACSI) részéről Demeter László sokakat inspiráló előadásában arra hívta fel a figyelmet, hogy most korábban sosem látott lehetőségek állnak előttünk.

A baptista pedagógusok értékfokozó tevékenységükkel kivételes szerepet játszhatnak a következő generáció gondolkodásmódjának formálásában. Mint egy világszervezet regionális vezetője széles látáttal bír a világ más országaiban zajló folyamatokra, és arra emlékeztetett minket, hogy a magyar jogrendszer ide vonatkozó törvényei a világ nagy részén irigység tárgyát képeznék. Beleértve az Amerikai Egyesült Államokat is! Nálunk még az állami oktatási rendszer keretein belül is az Alkotmánybíróság 4/1993 II.12./AB határozata alapján: „az állam nem kényszeríthet egyetlen tanárt sem arra, hogy saját meggyőződését elhallgassa”.

(folytatás a 97. oldalon)

Európai baptisták a világmisszióban

2011. február 25-27-ig az olaszországi Torinóban tartotta vezetőségi ülését az Európai Baptista Misszió (EBM International). Mint a vezetőség tagja vehettem részt ezen a tanácskozáson a magyarországi baptisták képviselőjeként.

Tanácskozásunk során áttekintettük Latin-Amerika, Afrika és India missziói területeit, országait és az ott folyó különböző missziós szolgáltatásokat. (folytatás a következő oldalon)

Papp János missziói igazgató az EBM vezetőségének tagjaként

A szeretetről. Ha nem mutatják ki a szeretetet, gyakran nem is érzik.

(Shakespeare)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

Elment tehát Izrael királya, Júda királya és Edóm királya. Már hét napja bolyongtak az úton, és nem volt víze a seregnek, sem az utánuk hajtott állatoknak. Akkor ezt mondta Izrael királya: Hát azért hívta össze az Úr ezt a három királyt, hogy Móáb kezébe adja őket? De Jósáfát így szólt: Nincs itt az Úrnak egy prófétája, aki által megkérdezhetnénk az Urat? Izrael királyának egyik szolgálója így válaszolt: Itt van Elizeus, Sáfát fia, aki Illés kezére szokott vizet önteni. Jósáfát így szólt: Valóban az Úr igéje szól rajta keresztül. Elment tehát hozzá Izrael királya és Jósáfát meg Edóm királya. Elizeus azonban ezt mondta Izrael királyának: Semmi közünk sincs egymáshoz. Eredj apád prófétáihoz meg anyád prófétáihoz! (2Kir 3,9-13)

A HÉT GONDOLATA

...egy találkozás nem kapcsolat (2Kir 3,4-14). Jórámnak nem sok kapcsolata volt Istennel: az Úr prófétáját csak akkor kereste fel – és őt is más javaslatára –, ha bajban volt. A Jósáfáttal való alkalmi barátság, és az Elizeussal való ritka találkozás még nem jelentett az Úrral való folyamatos kapcsolatot. Egyesek számára Isten olyan, mint a légszák az autóban: ha minden rendben van, maradjon elrejtve ott, ahol van, ha viszont baj van, rögtön lépjen működésbe és mentse az életet. Istennel így nem megy. (Borzási Pál Zoltán – Magyarlóna)

A HÉT GYAKORLATA

Vedd számba egyetlen napodat! Hányszor és miben kerested az Urat, hányszor és miben igazodtál hozzá, hányszor és miben adtál hálat neki?

A HÉT IMÁJA

Uram Jézusom, te folyton velem vagy, és én hányszor csak a magam feje után megyek, érzéseim és vágyaim, terveim és félelmeim mozgatják lábamat. Szeretlek, Uram! Add kegyelmed, hogy napom ma veled teljen, hogy veled járjak! Ámen.

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Április 2-án**, szombaton fél 10-től délután 3-ig tartjuk a **lelkipásztor-feleségek találkozóját** a kispesti baptista imaházban (Budapest XIX. ker., Kisfaludy u. 20.). Témánk a konfliktuskezelés, előadóink **Varga György** és **Anikó** lesznek. Részvételi szándékát mindenki március 27-ig jelezze **Kovácsné Ildikónál** a 20/886-3718 telefonszámon, vagy a kovacsne.sz.ildiko@gmail.com vagy a kublerzsuzsa@pannongsm.hu e-mail címen.

♦ **Április 2-án**, szombaton 14 órától az Újpesti Baptista Imaházban (1043 Budapest, Kassai u. 26.) **női csendesnapot** tartunk „A teremtett világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését” – valóban várja – küldetésben címmel. Előadó **Basista Erika**. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

♦ **Boldogok, akik láthatják!**

Már konkrét formát öltöttek az Ökumenikus Tanulmányi Központ ez évi első tervezett bibliaismereti látogatásának részletei. Ezúttal a Szentírás utolsó fejezeteiben, a Jelenések könyvében olvasható legelső hét kis-ázsiai gyülekezet helyszíneit keresik fel, ahol kialakultak a 3–5. században a keresztyénség ősközösségei. Az ott lezajlott zsinatok vetették meg a ma már az egész lakott földön (ökumené) elterjedt egyházak alapjait. A szerző, János apostol olvasóit boldogoknak mondja (Jel 1,3), de boldogok lehetnek a látogatók is. Időpont: május 19–27. (9 nap, 8 éjszaka). Nyugat-Törökország a jelenleg forrongó arab világban kényelmes felteteleket teremt a látogató keresztyén csoportok számára. Az izgalmas történelmi helyek gazdagító lelki élményt ígérnek, köztük **Rákóczi Ferenc** egykori száműzetésének helyszíne, Rodostó is.

Az ez évi második látogatást „Jézus nyomában” címmel a Szentföldre, a mai Izraelbe tervezzük szeptember 7–15. között. Mindkettőről részletes tájékoztatást nyújt a jelentkezőknek az Ökumenikus Tanulmányi Központ (1114 Budapest, Bocskai út 15. III. em. 3., tel.: 06/1-4664-790; e-mail: tanulmanyikozpont@gmail.com, vagy **Gimesi Zsuzsa** lelkész, 06/70-508-7624; e-mail: ssnngms@citromail.hu.

Európai baptisták a világmiszióban (folytatás a címloldalról)

Afrikában hét nagyon különböző nyelvű, illetve kultúrájú országban szolgálunk a helyieket segítve mi is, európai baptisták. Ezek között van Mozambik is, ahol nekünk, magyaroknak van misszionáriusunk az Európai Baptista Misszió keresztül. **Papp Szilvia**, aki zenét oktat, a gyermek-, illetve felnőtt-evangelizációban vesz részt, valamint az első mozambiki keresztyén énekeskönyv összeállításán dolgozik.

Daniel González és Dietrich Weiland, az EBM latin-amerikai munkatársai

Törökországban. Abban az országban, amelyben nagyon kevés keresztyén és még kevesebb baptista misszió történik. Ez egy új terület, amelyért nagyon hálásak vagyunk. Azt is látunk kell, hogy ebben a döntően muzulmán vallású országban nagyon fontos, hogy a keresztyén misszió milyen jövője lesz. A közel-keleti, illetve kis-ázsiai országok közül talán itt a legerőteljesebb a demokrácia, és a szabadságjogok itt a legszeleesebbek arra is, hogy mi keresztyénként megélhessük és hirdethessük az evangéliumot, természetesen azokhoz a törvényekhez igazodva, amelyek ott vannak.

Carlos Waldow, az EBM latin-amerikai képviselője és felesége

Relatíve új az indiai missziói terület, ahol korábban egy jól működő missziói szolgálatot vett át az EBM International.

Tanácskozásunk során meghallgattuk az egyes országok és régiók jelentéseit, áttekintettük a misszionáriusok helyzetét. Megvizsgálhatuk a szolgálat belső működését, elmúlt évi tevékenységét, gazdálkodását. Az újabb esztendőre tervezve, illetve előkészítve különböző feladatokat, tanácskoztunk a várható éves közgyűlésünkről és újabb feladatokról.

Isten egy újabb kaput nyitott! Afrika, Latin-Amerika és India után Kis-Ázsia, és azon belül Törökország mint missziói terület jelentkezett. Német testvéreink ajánlására **Ertan Cevik** testvér (török származású lelkipásztor, Németországban végzett teológiát) misszionáriusi akkreditációját fogadtuk el, és támogatjuk, hogy az EBM International misszionáriusa lehessen

Fletcher Kaiya, az afrikai regionális képviselő feleségével

Kérem testvéreimet, imádkozzanak az európai baptisták külmisziójáért!

Imádkozzunk **Papp Szilviáért**, aki Mozambikban folytatja misszionáriusi szolgálatát, hogy eredményes lehessen mind a gyermekek és felnőttek között végzett evangelizációs vagy éppen tanítói szolgálata. Könyörödjünk, hogy Isten adjon jó előmenetelt az első mozambiki keresztyén énekeskönyv kiadásának előkészítésében is!

Imádkozzunk a törökországi baptista misszióért, benne **Ertan Cevik** testvérünkért, aki önfeláldozó módon a családjával együtt ott végzi a szolgálatát!

Papp János
missziói igazgató

Christoph Haus, az EBM új főátitkára és felesége

Evangélikus reflexió: Köszönet a baptistáknak! Ökumenikus kitekintés (6. rész)

A „Bocsánatot kértek az evangélikusok” cikksorozatunk lezárásaként az alábbi személyes hangú levelet adjuk közre, melynek szerzője a már többször is idézett idősebb dr. Hafenscher Károly evangélikus teológiai professzor testvérünk, aki a következőképpen reagált a baptista kalendáriumban és a *Békehírnökben* is közölt történelmi írással kapcsolatban:

Tisztelettel: Dr. Mészáros Kálmán egyházelnök úrnak

Krisztusban kedves Testvérem, Kálmán! *Gáncs Péter* vómtól (a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke – a szerk.) megkaptam elolvasásra a Múlt, jelen, jövő – 2011 című baptista kalendáriumot. Nagy részét már elolvastam, gratulálok mind a szép külalakhoz, mind a gazdag tartalomhoz.

Különösen köszönöm „A Lutheránus Világszövetség nyitott a szabad-egyházak felé” című cikkem ismertetését az *Evangélikus Élet* 2010. augusztus 25-i számából. Hálás vagyok, hogy mind a bocsánatkérés hivatalos LVSZ-szövegét részletesen ismerteted, mind az általam szükségesnek tartott magyarázó jegyzeteket is. Ugyanígy köszönöm a *Békehírnökben* megjelent „Történelmi jelentőségű lépés” című beszámolót.

Valóban jelentősnek érzem a baptista és evangélikus egyház közeledésének érdekében ezt a két iratot. Fontosnak tartom a magyar baptisták nevében írt kedves zárószöveget: „Mit felelhetnénk mi a sokezer mártírrá vált vértanú anabaptista hitelődünkre nevében erre a megrendítő testvéri gesztusra?... Mi lehetne válasza a mintegy 800 millió tagot számláló, felnőtt hitvalló bemenetést gyakorló, különböző felekezetekben élő szabad evangéliumi protestáns hitű keresztyének e nem várt, mégis közel 500 éve ki nem mondott bocsánatot kérő töredelmes mondatokra? Válaszunk: Igen, hetvenszer hétszer is megbocsátunk, mert Krisztus is így tette és ezt tanította. Igen, mi is kezet nyújtunk és testvéri ölelésre tárjuk karjainkat... A jézusi új parancsolat szerint – szeressétek egymást, arról tudja meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.”

A magam részéről az 1948–49-es amerikai tanulmányom alatt és után közel kerültem a baptista gyülekeze-

tekhez. Hazajövet többször szolgáltam tolmácsként a Nap utcai templomokban, mivel abban az időben még nem minden baptista prédikátor tudott angolul Magyarországon, és így *Baranyai Mihály* testvér kérésére vállalhattam a tolmácsolást. Később *Billy Graham* könyveinek korrekciójában és szerkesztésében aktív részt vehettem. Vele is találkozhattam a Stadionban, együtt imádkozhattunk és bátoríthattuk egymást a szolgálat végzésében.

Az édesapád vezette rákoscsabai gyülekezetben imaheti szolgálatot végeztem, imponáló nagy létszámú templomos gyülekezetben, a megtérés volt megadott témám evangélikus szempontból, mármint az a lutheri felfogás ismertetése, hogy mindennap megtéréssel kezdődik életünk. Emlékszem a beszélgetésre és a kitűnő énekkari szolgálatra.

Manapság hazánkban a történelmi egyházak között

a közéletben csak a római katolikus és református egyház számít, pedig ma már nyilvánvaló, hogy a száz évnél idősebb baptista gyülekezetek is történelmi egyház keretbe tartoznak, sőt megítélésem szerint bemenített és szimpatizáló tagjaitokkal a mi még mindig népegyházban élő evangélikusságunk létszámát is elérték. Közös érdekünk tehát, és én ideveszem a metodista testvéreket is, hogy hallassuk sajátos hangunkat. Érdemes lenne a közeljövőben beszélgetést folytatni erről. Érdekelne a nemzedékek között húzódó árkok sokasága, ami a mi egyházunkban jelentős tényező egymás megértésében. Véleményem szerint a szenioroknak szükségük van a juniorokra, a junioroknak szükségük van a szeniorokra...

Ismételten köszönve írásaidat, maradok szeretettel testvéred közös Urunkban:

Id. dr. Hafenscher Károly
MEE ökumenikus tanácsadó

Luther-rózsza – az evangélikusok nemzetközi szimbóluma

Hány kenyerek van?

Jézus Krisztus tanítványainak tette fel a fenti kérdést. A Chilében élő asszonyok önmaguk és a világ asszonyai felé irányították az imanapi liturgia elkészítésekor. Március 4-én a rákospalotai ökumenikus nőtestvérek is ezzel a kérdéssel foglalkoztak imanapi ünnepükön.

A bevezető köszöntésben a mindennapi kenyér megszerzésének fontossága mellett a lelki kenyér naponkénti „fogyasztásáról” is biztatás hangzott el. „Nemcsak kenyérről él az ember, hanem Istennek igéjével.” A Biblia naponkénti olvasása nélkül elsorvad a lelkünk!

A chilei asszonyok az 5Móz 8,7–10-ból olvasva saját országukra ismertek. Bővizű folyók, elégséges élelem, búza, árpa, füge, szőlő és gránátalma, ásványi kincsek, vas és réz bősége ellenére ellentmondásokkal is találkozhatnak. Az országban sok a nélkülöző, éhezõ ember, akik keményen dolgoznak, éhbérért.

A baptista imaházban kb. 90-en hallgatták az olvasmányokat. Gyönyörködtek az alkalmi díszben pompázó imaházban. Gyümölcsök, virágok, gyertyák meg az óceán sok kis hajóval. A főhelyen egy szakajtóban házi kenyér volt... Az igehirdetést *Gimesi Zsuzsa* református lelkész végezte. A tanítványoknak és nekünk, a ma tanítványainak legyen mindig legalább egy falat kenyérük, amelyet készek vagyunk megosztani. E testben, lélekben éhezõ világban ez kötelező érvényű! Az úri imádságot egymás kezét fogva mondtuk el. Az áldás elhangzásáig fogtuk egymás kezét...

A záróének: „Lásd, Urunk, egy nap eltelt... Már a nap távol testvért ébreszt... és magasztalja tetteid... és együtt dicsér minden nép.”

Amíg énekeltünk, megosztottuk az oltárról levett kenyeret. A befejezés után még sokáig beszélgettünk, felelevenítve 17 esztendő élményeit, áldásait. Nálunk Rákospalotán megvalósult a krisztusi parancs: „...egyek legyenek”. Mindenért, ami e napon történt, Istené legyen a dicsőség!

Dobner Béláné

Elhivatásunk és szolgálatunk

Közös tanácskozást tartott a MEÖT és az Aliansz

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának operatív testülete (D. Szebik Imre, Tarr Zoltán, dr. Tarr Klára, dr. Mészáros Kálmán, Csernák István, Kalota József, dr. Bóna Zoltán) és a Magyar Evangéliumi Aliansz elnöksége (dr. Szabó Dániel, dr. Mészáros Kálmán, Szeverényi János, Szuhánszky Gábor) február 28-án első ízben tartott megbeszélést közös elhívásukról és a szolgálat lehetőségéről.

A tanácskozás személyi összetétele is megerősítette a közös szolgálatnak nemcsak a szükségszerűségét és nem is csak a lehetőségét, hanem már több területen a megvalósulását is. Ennek evidenciája sorában nyugtázták több jelenlévő esetében a két testületben való egyidejű tagságot, a települési lelkipásztori körökben való széles körű együttműködést, az Október a Reformáció Hónapja rendezvényorozaton belüli közös szolgálatokat, a házasság hetének közös kezdeményezését és bonyolítását, a 2012-re tervezett Reménység fesztivál közös szervezését. Ez utóbbin Franklin Graham – Billy Graham fia – lesz az igehirdető, és a Graham Társaság az anyagi terhek nagyobbik felét hordozó társszervező.

A résztvevők megerősítették, hogy a már folyamatban lévő közös munkát számos konkrét tervvel lehet még gazdagítani. Ezek sorában került megemlékezésre a Balaton-NET, amely Aliansz-kezdeményezés, de szívesen várják az Ökumenikus Tanács intézményes bekapcsolódását. A másik konkrét terv az Ökumenikus Tanács által kezdeményezett és népszerűsített elképzelés arra nézve, hogy a mennybemenetel és pünkösd napja közötti időszak is nyerjen ökumenikus színezetet azáltal, hogy intézmények és gyülekezetek – immáron nemcsak a januári időjárás kényelmetlenségében, hanem a kora nyári időjárás kellemében – tartsanak ökumenikus istentiszteleteket, vigíliákat, családi napokat, kirándulásokat. Ez utóbbi program bevezetéséhez, megvalósításához és népszerűsítéséhez az Aliansz elnöksége készséggel ajánlotta részvételét (folytatás a következő oldalon)

„Hadd menjek, Istenem, mindig feléd...” Kóruskurzus Békéscsabán

A Békéscsabai Baptista Gyülekezetben immár hagyománnyá vált – és nem tagadjuk, hogy missziós céllal is – az énekkari és karvezetői tanfolyam megrendezése. Az eseményre gyülekezetünk az Új Forrás gyülekezet testvériségével közösen igyekezett megfelelni az előző három évben elért színvonalnak, annál is inkább, mert határon túlról is érkeztek a kurzusra testvéreink, sőt elmondhatjuk, hogy ők voltak többségben. A karvezetés feltételeit elsajátítani kívánók Békéscsabáról, Gyuláról és Békéscsábáról, Gyuláról és Békéscsábáról voltak jelen, de a határon túliak Arad, Nagyvárad, Zilah, Marosvásárhely, Kürtös és Temesvár gyülekezeteit képviselték. A résztvevők baptista, pünködsdi, református, katolikus és evangélikus felekezetekből érkeztek, és Istent dicsőítő, felemelő énekeik által Jézus Krisztus egyesítő ereje nyilvánult meg.

A tanfolyam vezetője Oláh Gábor karnagy testvér volt, akit Gellén Christa testvérnő, a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet karnagya, és Oláh Miklós testvér, a József Utcai Baptista Gyülekezet gordonkaművésze segítettek munkájában. A karmesterjelöltek főleg Beharka Pál testvér kompozícióira gyakorolták a vezénylest, aki feleségével közösen a szombati napon személyesen is megtisztelte a tanfolyam résztvevőit. Az alkalmi énekeket tartalmazó füzetet Földesi Zoltán testvér nyomdájában esztétikus kivitelben prezentálta.

A szombat délutánt Oláh Zsolt testvér hasznos hangképzési tanácsai egészítették ki, aki ajándékként kapott csodálatos hangjával dicsőítette Istenünket vasárnap délelőtt, vágyat ébresztve: „Hadd menjek, Istenem, mindig feléd...”

A záró eseményre vasárnap délelőtt és délután az istentiszteletek keretében került sor, amikor a fiatal tehetségek a gyülekezet jelenlétében bi-

zonyíthaták alkalmasságukat. A délelőtti istentiszteleten Szűcs Benjámín Ottó temesvári baptista lelkipásztor hirdette Istenünk ígését a 2Kir 3,5–24 alapján kiemelve, hogy Isten kegyelme mindenkor előbb érkezik, mint az ítélet, ahogy történt ez az istentelen Jórám király esetében, aki az istenfélő Jósáfát által nyert Istentől kegyelmet és menekült

meg a pusztulástól. A lant megszólalása pedig Elizeus Isten általi megszólalását indította el, megmutatva a királyoknak a kiutat. A hirdetett ige szelleme hatotta át a teljes ünneplést, és Oláh Gábor testvér fel is tette a kérdést, hogy az itteni énekek, hangszeres megszólalása vajon hány embernek mutatja meg a kiutat az Úr Jézus által nyújtott kegyelem elfogadásához.

A délutáni istentiszteleten jelen volt Kiss Tibor Péter testvér, a körösvideki kerület elnöke, és Csiszár István testvér, az Új Forrás gyülekezet lelkipásztora is. Az ígét Balog Miklós testvér, a helyi gyülekezet lelkipásztora hirdette a Lk 18,18–30 alapján kihangsúlyozva, hogy boldog ember az, akinek már nem kérdés felbecsülhetetlen kincsünk, az örök élet.

Oláh testvér kivetítve mutatta a gyülekezetnek azt a képet, amelyen az első békéscsabai karmestertanfolyam résztvevői láthatók 1921-ben, akik között néhai nagyapja, Tóth Gábor karmester is felfedezhető volt. Olyan volt ez, mintha a jelenben a múlt eseményei ismétlődnének meg. Ilyen történelmi hagyomány által is felbuzdulva indította el Bálint József testvér, gyülekezetünk előljárója, négy évvel ezelőtt a békéscsabai kurzust, amelyet azóta minden évben megrendeztünk. Mindezekről beszámol a frissen kiadott „A Békéscsabai Baptista Gyülekezet 115 éves története” című kiadvány, melyet ünnepségünk több résztvevője ajándékként megkapott.

Az ünnepség alatt Somogyi-Tóth Dániel orgonaművész és karmester J. S. Bach d-moll toccata és fuga című művét adta elő a telt házú gyülekezetnek. A mintegy 40 fős énekkar befejezőként a gyülekezetrel közösen, orgonakíséretre énekelte a „Feltámadt Hős” című éneket Istenünk dicsőítésére.

Árgyelán Gy.

Baptista pedagógusok országos konferenciája (folytatás a címloldalról)

Ha és amennyiben mi baptisták pedagógusként megalkuvás nélkül a megtérés evangéliumát és az újjászületés mindennél fontosabb igazságát képviseljük, akkor egy olyan értéket jeleníthetünk meg, amelyet mások nem vagy korántsem ilyen hangsúlyal.

A krisztusi jellem az, amivel egy baptista pedagógus hatása és szolgálata minőségileg más lehet, mint nem hívó kollégáié. Életmódja, szándéka, hite, türelme, szeretete, állhatatossága emelheti ki őt e világ értékrendjéből (2Tim 3,10).

Gyermeink idejük legnagyobb részét pedagógusokkal töltik. Jó lenne, ha pedagógusként mélyebb hatást tudnánk gyakorolni rájuk, és nem csupán ismereteket közvetítenénk, és nem pusztán „erre az életre készítenénk fel őket”, hanem a következőre is...

Bátorító volt a délután folyamán hallani a már meglévő baptista intézményeink példáit. Hitlépéseik történetei, Isten letagadhatatlan természetfeletti megoldásairól szóló bizonyágtételeik (Bodrog, Kecskemét, Rózsakert beszámoló) megerősítettek minket abban, hogy Istennel a lehetetlen is lehetővé válhat. Az egyik legfontosabb tanulságként azt emelném ki, hogy a munkatársi csapat összetételében nem szabad kompromisszumot kötni. Ha baptista kereteink között szeretnénk intézményt működtetni, akkor a már meglévő óvodáink és iskoláink tapasztalata alapján fontos, hogy elhívott szolgálattal világos célok és értékeink megalkuvás nélküli képviselője jellemezzék minket. Ez esetben intézményeink nem válnak öncélúvá – és mi sem leszünk céltévesztettek –, hanem hasznos eszközök maradunk Isten dicsőségére.

A délutánban egyházunk elnökségének képviselőjében Mészáros Kornél főtitkár és Papp János missziói igazgató szóltak. Mészáros testvér felhívta a figyelmet arra, hogy a mai magyar társadalmi és politikai környezet nem-hogy korlátozna, hanem arra ösztönöz, hogy hozzunk létre új keresztyén

oktatási intézményeket, vagy vállaljuk át már meglévők működtetését. Nagy lehetőségek ezek, amelyek kellő körültekintés híján persze sok veszélyt is rejtene. A mostani és a születőben lévő törvényi keretek ugyanakkor új kihívások és lehetőségek elé állítják a gyülekezeteket, illetve egyházunkat is.

Papp testvér beszélt közösségünk missziói stratégiájáról, és arról, hogy a pedagógusok összefogása és szolgálata – sok más hálózattal együtt – nagyon fontos része a küldetésünknek. Kiemelte a hálózati összefogást, a baptista hittan és vasárnapi iskolai anyagok elkészítésének, illetve rendszerezésének fontosságát, egy baptista pedagógiai intézet létrehozásának szükségességét és az ezek által meg-alapozható távlati terveket.

Paróczy Zsolt, a baptista pedagógushálózat megbízott koordinátora a következőket mondta a konferencia után: „Nagyon hálás vagyok, mert ilyen sokan fontosnak tartották, hogy részt vegyenek ezen a találkozón. Ez már önmagában is jelzés értékű, de a nap folyamán ki-derült, hogy többen már régóta várták, mikor indul el ez a szerveződés. A találkozó egyik legnagyobb hozadéka a közösség formálódása a pedagógus testvérek között. A másik az a sok bátorítás, amit a nap folyamán átélhettünk. Harmadrészt az ötletek, kérések és felajánlások megfogalmazása, ami már a jövőt építheti. Reményem, hogy lesz folytatás, és az összefogás egyre több áldását élvezhetjük majd.”

Mi is hisszük, hogy ez a tartalmas találkozás valaminek csupán a kezdete volt. Mindenképpen bátorítást jelentett azoknak a pedagógusoknak, akik Istentől kapták elhívásukat, hogy végezzék ezt a feladatokkal teli, de szép hivatást. A termékenyítő, inspiráló gondolatok és a testvéri találkozások gyümölcse pedig hamarosan esetleg új intézmények létrehozásában, baptista tankönyv(ek) megírásában, a kollégák munkáját segítő baptista pedagógiai szakszolgálat működésében, továbbá az állam által leadott felelőségekben rejlő lehetőségek átgondolásában ölt-het majd testet.

Varga Attila

(folytatás az előző oldalról)

lét. Ezzel a lépéssel az ökumené liturgikus életében is kifejeződik a két közösség Krisztusban való egysége, amelynek egyébként a januári imahét esetében még híjával vagyunk.

Mint ismeretes, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsát egyházak alkotják, a Magyar Evangéliumi Aliansz tagságát pedig az evangélium iránt elkötelezett hívek a MEÖT tagegyházaiból és azokon kívül is. Ugyanakkor az Ökumenikus Tanács alapokmánya együttműködő partnereket is szívesen lát sorai körében. Ebbe az együttműködési partnerségbe, e laza, ám mégis a közös szolgálat szempontjából inspiratív és megerősítő kapcsolatba hívta meg az Ökumenikus Tanács Operatív Testülete a Magyar Evangéliumi Alianszot mint egyesületet. Ezt a meghívást az Aliansz vezetői szívesen fogadták. A megbeszélés egyszerű szeretetvendégség testvéri közösségében folytatódott.

Dr. Bóna Zoltán
MEÖT-főtitkár

Ügy fussatok

1Korinthus 9,24–27

Isten arra biztat, hogy gondoljunk úgy hívó életünkre, szolgálatainkra, a neki való engedelmisségre, mint amiben nem ismerünk lazítást. Ne az engedelmisség határait keressük, ne az foglalkoztasson, miben és milyen mértékig kell komolyan vennünk a Biblia ígét! Az Istenben kitartó és győzelmes élethez teljes odaadás és igyekezet szükséges.

Mi az az áldozatvállalás és igyekezet, amire szükségünk van? Ennek megértéséhez olykor elég lenne végiggondolni, hogy mi mindenre vagyunk készek a mindennapjainkban egy-egy előléptetésért, több fizetésért, új célok megvalósításáért. Az ezekért vállalt pluszmunka, éjszakázás, fog-összeszorításos spórolás, utolsó erőket mozgósító igyekezet az, amire érdemes figyelni... Ha az Istennek való engedelmisségben készek vagyunk (leszünk) ennyi áldozatra és odaadásra, akkor értjük (érteni fogjuk), mi az, amiről Pál beszél. Minden attól függ, mennyire értékes számunkra az, amit célként magunk előtt látunk. (Hajnal Zoltán – Áhítat 2010)

Fizetség

Azon a nyáron korán keltem, mert nagy munkában voltam. Szerettem volna elvonulni a munkámmal, és ez nehezen ment volna, amikor a három kis unoka felébred. Az édesanyám is velünk volt, élveztük a társaságát. Nappal szedtük a meggyet, magoztunk, a kislányok csipegették a ribizlit, és ha maradt a kezükben, azt megették.

A MERA őszi sorozatát készítettem. Írtam, írtam a felolvasás szövegét. Egyik nap anyuka megkérdezte „Aztán jól megfizetik neked ezt a sok munkát?” A választ ijedt szemmel hátrítottam el. Ez szolgálat. Fizetésről szó sem eshet. Nem beszélünk többet róla.

Azon a nyáron meglátogattak svéd barátaim. Sokszor voltak már Magyarországon, elég otthonosan érezték magukat nálunk. A konyhámba érve rosszállóan megkérdezték, miért nem cserélem már ki ezt a kopott, öreg konyhabútort. Szívemre vettem, ám mit szólhatam volna, de fáj nagyon a megjegyzésük.

Hamarosan érdekes dolgok történtek. Más ismerőseink megkértek, hogy szállásoljuk el a barátait, hiszen mi úgysem tartózkodunk otthon. Elfogadtuk a vendégeket, akik olyan jól érezték magukat Budapesten, hogy egy hónapig maradtak. Már azon tanakodtunk a férjemmel, hogy elengedjük a bér egy részét, mert azt hittük, lengyel vendégeink nem tudják kifizetni. De ők az utolsó napon egy kis vendégséget rendeztek nekünk, hálával és barátsággal köszönték meg a nagyszerű szállást, és könnyedén kifizették az egész összeget.

Csak néztem a pénzt, és forgott a fejemben a gazdag, termő nyár sokféle emléke. Dániel csodálatos lény a hajnali napfelkelték aranyában fürdött, a gyümölcsfákon mászkáló unokák éneke összefolyt a madarak énekével, anyukám aggodalmaskodó szeretete ott kavargott a fizetség kérdésével és a kezében tartott fizetéssel.

Az új konyhaszekrény, amelyet akkor vettem, meggyőzte az édesanyámat is, hogy Isten gondoskodó szeretete többet jelent az emberek fizetségénél.

Frittmann Lászlóné

40 év a lelkipásztori szolgálatban

Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened! (5Móz 8,2)

2011. február 27-én emlékezett meg a Gyáli Új Élet Baptista Gyülekezet arról, hogy lelkipásztora, Fóris István 40 éve állt lelkipásztori szolgálatba.

Az ünnepi istentiszteleten a gyülekezet tagjain kívül részt vett dr. Mészáros Kálmán testvér, egyházunk elnöke, más gyülekezetek képviselői és a lelkipásztor népes családja, gyermekei és unokái is.

Az imára buzdító szavakat Révész Csaba testvér, a gyülekezet vezetőségi tagja a Róma 1,13–16 igék alapján mondta el. Örömmel beszélt arról a személyes tapasztalatunkról, hogy Isten igéjének, az evangéliumnak ereje gyökeresen megváltoztatta életünket. Döntésünk óta Isten naponta alakít, formál minket. Ez az evangélium ad erőt a 40 éves hűséges szolgálathoz is.

Az igehirdetés szolgálatát dr. Mészáros Kálmán testvér végezte az 5Móz 8,2–3 és Zsid 13,17 igék alapján. „Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr, már negyven esztendeje!” Igehirdetésében beszélt arról, hogy az Istennel végigjárt út nem jelent problémamentes utat. A próbákat megengedi, vizsgák elé állít, hogy kiderüljön, mi van a szívünkben. De Isten megoldást is készít számunkra. A lelkipásztor és a gyülekezet közös útja a bizalomra épül. „Bízatos vezetőkben, és hallgassatok rájuk!” A gyülekezet is úgy viszonyuljon pásztorához, hogy az örömmel végezhesse szolgálatát, mert ez válik a gyülekezet javára is.

Mészáros testvér megemlékezett a 40 éves szolgálati idő különböző eseményeiről. A hívó szülők példamutató életéről, a szolgálati helyek (1970–71 Tiszagyulaháza, 1972–79 Törökszentmiklós, 1980–86 Soltvadkert, 1986–92 Paks, 1992–2000 Pestszentimre, 2000-tól Gyál) eseményeiről beszélt személyes élmények alapján. Ezután Mészáros testvér áldást kért a Fóris házaspár további életére, szolgálatára.

Fóris testvér köszöntését István, Tamás, Attila és Barnabás fiai folytatták személyes élményeikkel. A sok-sok próbával tarkított úton tapasztalhatták, hogy édesapjuk elkötelezett, hűséges szolgálója Istennek. Példáját követték, hiszen mindannyian szolgálják az Urat. A lelkipásztor házaspárt unokáik énekkel köszöntötték.

A gyülekezet jókívánságait és egy Bibliát Nagy József gyülekezetvezető

testvér adott át, és a Jelenések 3,10.12 igékkel kívánt sok erőt és hűséget a további szolgálathoz. A gyülekezet nevében a melkisédeki jelképes ajándékot Révész Csaba és Sente Szilárd testvérek adták át, Nagy Józsefné pedig a lelkipásztornét köszöntötte egy szép csokor virággal.

Ezután a résztvevők a 40 év eseményeit kivetített fényképeken is követhették. Az ünnepségünk szeretetvendégséggel zárult.

Kívánjuk, hogy Isten áldja meg további szolgálatát!

Guti Miklós

Gondolkodó hívők

♦ Minden egyes cselekedetünk értéke abban az alaplelkületben rejlik, amelyből fakad. (E. H. Fosdick)

♦ Nem lehetünk keresztyének, ha nem törekszünk másokat is azzá tenni. (Ismeretlen)

♦ Hogy némelyek miért nem részesülhetnek Istennek bizonyos áldásaiban, annak oka abban a meg nem szentelt lelkületben rejlik, amellyel az áldást keresik. (J. Kroeker)

♦ A liliom ha megrothad, a dudvánál is bűzősebb. Ha a vallás kicsinyeskedővé, önzővé válik, kibírhatalatlanul undorító. (J. Stanley)

♦ Ne olyan gyermekek legyenek csupán, akik az Úrral beszéltek, hanem olyanok is, akikkel az Úr beszél! (Trudel D.)

♦ „Kedvet találtam előtted” – ez a hívó ember öntudata. „Mutasd meg nekem a te utadat!” – ez a hívó ember élelve „Mutasd meg nekem a te dicsőségedet!” – ez a hívó lélek leghőbb vágya. Az ilyen embernek mondja Isten: „Megteszem, amit kívántál”. (Viktor J.)

Bemerítés Szegeden

„...ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei ellívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért.” (Fil 3,14)

Meghitt bemerítési istentiszteletben része a szegedi gyülekezetnek 2011. február 13-án. Négy nőtestvérünk tett tanúbizonyságot arról, hogyan lett Jézus Krisztus az ő személyes megváltójuk. *Bujtor Krisztina, Földesi Anett, Kolozsvári Melitta és Nagy Zoltánné Anikó* az Úr csodálatos dolgairól beszéltek biznyságtételeikben. Elmondták, hogyan tapasztalták meg Isten szeretetét, bűnbocsátó kegyelmét és gondviselését. Négy döntés, mely különböző élethelyzetből, életkorból és családi viszonyból indult, de ugyanoda vezetett: Istentől hitet, reménységet és az örök élet bizonyosságát kapták. Az igehirdetés szolgálatát *Balogh Barnabás*, a szegedi gyülekezet lelkipásztora végezte. A gyülekezet köszöntése után beszélt a bemerítés lényegéről, és párhuzamot vont a katolikus keresztelelési és a baptista bemerítési szertartások között, kiemelve azt, hogy az utóbbi esetben nem egy megelőlegezett bizalomról van szó, hanem tudatos felkészülés és döntés eredményéről. Az igehirdetés alapjául az ApCsel 2,37–39 szolgált. Az ige a megtérésre

és annak megpecsételéseként a bemerítkezésre buzdít az apostolokkal együtt minket is. Ezen döntésünket követően Isten az, akit mindig segítségül hívhatunk, mert ő mindig velünk lesz. Az ének az „Isten élő lelke, jöjj” kezdetű éneket énekelte, miközben a lelkipásztor a hullámsírba merítette a megtérőket. Ezt követően *Balogh Barnabás, Szili Mihály, Szász Gábor és Ács Zoltán* testvérünk kézzel a kézzel mondott áldáskérő imát az újonnan megtértekért. Az ünnepé-

lyen különböző szolgálatok hangzottak el: a családtagok igei és hangszeres köszöntése, az ének és a gyülekezet nemrég megalakult gospelkórusának szolgálatai. Az Úrnak legyen hála ezért a lélekemelő együttlétért! Legifjabb testvéreinknek pedig azt kívánjuk, hogy életükben és szolgálataikban látható legyen az Úr Jézus Krisztus megváltása!

„Rólatok”

A következő sorokat a **Gabonamag Alapítvány szolgálatáról írta dr. Vargáné Réti Edit, a győri Anya-, Csecsemő- és Gyermekegészségügyi Központ vezetője.**

Évek óta szeretetteljes és bensőséges kapcsolatot ápolunk a Gabonamag Alapítvány munkatársaival. Róluk igazán elmondható, hogy mosolyt varázsolnak a gyerekek arcára. Amikor bejelentjük érkezésüket, valamennyi gyerek hangos üdvözléssel fogadja a „magosokat”.

A vallási és erkölcsi tanítások hasznos útmutató adnak az élet útvesztőiben nehezen eligazodó gyerekek számára. A vidám vetélkedők pedig az önfeledt szórakozás ragyogó eszközei.

Kornél személyisége teljes mértékben elvárásolja a gyerekeket, útmutató, irányító szavára kitoró lelkesedésel végzik a játékos feladatokat.

Köszönjük a közös dalolást, a bábozást, a vetítést és a zsetonokért járó ajándékokat.

Kívánjuk, hogy a későbbiekben is még további szép élményeket szerezzenek a gyermekegészségügyi központ lakóinak.

A gyerekek mondták

- Szeretem a magosokat, mert mesélnek, hoznak csokit, cukrot. Szeretem *Kornélt*, mert gitározik. *Barbi*

- Az a jó, hogy izgalmas játékokat játszanak velünk. Nagyon rendesek a *Kornélék*. Jól gitározik és énekel. Pusziom a *Kornélt*. És még a hittant is szeretem. *Nati*

- Szeretem, ha jönnek, mert tesszik, ahogy beszélnek. Meg a meséket is szeretem, amiket *Ruti néni* szokott mondani. *Dzseni*

Attól függ...

Egy kosárlabda az én kezemben kb. 19 dollárt ér.

Egy kosárlabda *Michael Jordan* kezében kb. 19 milliót.

Attól függ, kinek a kezében van.

Egy teniszütő az én kezemben nem ér semmit.

Ha a teniszütőt *Gabriella Sabatini* fogja, akkor megnyeri a világbajnokságot.

Attól függ, kinek a kezében van.

Egy bot az én kezemben arra jó, hogy elkergessem a kuttyákat.

Egy bot *Mózes* kezében kettéválasztja a hatalmas tengert.

Attól függ, kinek a kezében van.

Egy parittyá az én kezemben gyerekeiket.

Egy parittyá az ifjú *Dávid* kezében hatalmas fegyver.

Attól függ, kinek a kezében van.

Két hal és öt kenyér az én kezemben egy halasszendvics, a tízóraim.

Két hal és öt kenyér *Jézus* kezében jóllakat ezreket.

Attól függ, kinek a kezében van.

Ha szöveget veszek a kezembe, elkészíthetek egy madáretetőt.

A *Jézus* kezében levő szöveg megváltást hoztak az egész világnak.

Attól függ, kinek a kezében van.

Tedd le törődöttségeidet, félelmeidet, aggodalmaidat, reményeidet, álmaidat, családodat és kapcsolataidat az Isten kezébe, hiszen tudod: attól függ, kinek a kezében van.

Ismeretlen szerző

Törekedj lezárni!

A megelégedettség érzése a befejezett dolgokból származik, befejezetlen ügyeid pedig szétszórják energiáid. Törekedj lezárni mindent, amit elkezdted, és ez még inkább vonatkozik minden lezáratlan kommunikációra, érzésre, fájdalomra, legyen az kétperces vagy tízezer éves.

Lucien de Mar

Gyönyörködöm törvényeidben...

Szeretem ezeket az igéket, és olykor ki is ragasztom őket otthon, hogy minél jobban bátorítsanak, közelebb vigyenek Isten szent lényegéhez. Több ilyen is ismerek.

Emlékszem ennek örömeire, amikor először olvastam végig a 119. zsoltárt úgy, hogy sajnáltam, amikor vége lett. Utolsó három mondata pontosan így hangzik:

„Szabadításodra vágyom, Uram, törvényedben gyönyörködöm. Tartsd meg életemet, hogy dicsérhesselek, és döntéseiddel segíts engem! Bolyongok, mint az eltévedt juh. Keresd meg szolgálodat, hiszen nem feledkeztem meg parancsolataidról.”

És milyen szép ígéretek kötődnek ahhoz, ha valaki szívében az Urat szereti. Ha te... akkor én, mint a 37. zsoltárban is:

„Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit!”

Vagyis, ha te gyönyörködsz... én megadom...

És rájöttem, hogy a földön nincs olyan ember, aki ne gyönyörködné az Úr törvényeiben! Legyen az istenfélő vagy teljesen közömbös. Hogyan lehetséges ez? Egyszerűen! Minden ember gyönyörködik az Úr törvényében, amíg csak róla van szó! Iszonyúan felháborodik, ha hűtlenek hozzá, becsapják, elárulják, meglopják, kirabolják, nem szeretik, rosszat mondanak róla, ha türelmetlenek vele, szerződést szegnek vele szemben, semmibe se veszik az ígéreteit, kétségbe vonják a szavát... Igen, mindenki gyönyörködik az Úr törvényében, amíg csak magáról van szó! De Isten arra készít minket, hogy a másik embert is ugyanúgy szeressük, mint magunkat, mert minden embernek egy teremtető az édesatyja: Istenünk, és ebből kifolyólag nekünk testvéreknek kéne lennünk. De az Úr törvényeinek érvényesítését a másik ember felé csak az tudja készséggel megtenni, akit erre Isten Szentlelke képessé tesz. Mert gyönyörködni az Úr törvényeiben igaziból azt jelenti, hogy boldog vagyok, ha felém ezt valaki tanúsítja, és törekszem arra, hogy én is ezt tegyem másokkal. Sokan lenézik a keresztyéneket, de kérdelem, mennyire gyenge az az em-

(folytatás a következő oldalon)

A REFORMÁCIÓ ÉS A BIBLIA

A Szentírás első teljes magyar nyelvű fordítása: a Vizsolyi Biblia

Az alábbi cikk részlet Bereczki Lajos lelképásztor és egyháztörténész azonos című tanulmányából. (A szerk.)

A Biblia magyarra fordításának igénye hazánkban is korán fölmerült. Meggyőzően foglalta össze *Károlyi Gáspár* az ezzel kapcsolatos gondolatokat és törekvéseket a Vizsolyi Biblia előszavában: „Nemcsak azt akarja az Isten, hogy papok olvassák a Szentírást, és a község azoknak a szájából hallja, hanem azt is akarja, hogy az Ó- és Új-Testamentum könyvei minden nemzetségnek nyelvén legyenek és azokat olvassák, hányják-vessék mindenek, szegények, gazdagok, kicsinyek, nagyok, férfiak és asszonyok. Mert az Isten egyaránt minden rendbéli embereket akar üdvözíteni.” Majd hozzátette, közvetlenül az olvasókhöz fordulva: „Azért nemcsak az templomban hallgassátok azt mit mondunk, hanem mikor otthon vagytok is, a Szentírást olvassátok!”

Ha a Szentírás mértékadó a keresztyén hit számára, és a hívek egyetemes papságáról vallott tétel megállja a helyét, akkor az egyszerű hívő számára is lehetővé kell tenni, hogy németül olvassa a Bibliát – érvelt *Luther munkatársa és barátja, Philipp Melancthon*, s azt tanácsolta *Luther Mártonnak*, lásson hozzá a fordításhoz. 1522 szeptemberében jelent meg az Újszövetség német fordítása. Luther nem a Vulgata, a szokásos latin bibliafordítás alapján dolgozott, hanem elsősorban az eredeti görög szövegre támaszkodott. Mindössze két esztendő alatt tizenhét, a szerző által jóváhagyott kiadás és hatvanhat utánnyomás jelent meg német földön ebből a fordításból. 1534-ben aztán megjelent a teljes Szentírás németül.

Normatív tekintély

Az eddigiekre visszatekintve megállapíthatjuk, hogy a reformátorok nyomatékosan hangsúlyozták: a hívő, a gyülekezet és az egyház számára az egyedüli normatív tekintély Isten igéje. Jó ezt szem előtt tartani ma is, amikor ismételt törekvések irányulnak arra, hogy a Biblia mellé vagy helyébe juttassanak vele egyenlő vagy fölötte állónak vélt írásokat, tanításokat. Éppúgy vigyáznunk kell arra is, hogy a Biblia helytelen magyarázata ne térítsen el bennünket semmilyen tévútra. (Ezzel kapcsolatban megszívlelendő *Török István* református teológiai professzor mondata: „A Bibliából minden

igazolható, de a Biblia nem igazol mindent.”) A reformáció tanúsága szerint az egyház lelki megújulása együtt jár a Szentíráshoz való odafordulással. Ugyanakkor a megelevenedésnek nemcsak eszköze, mértéke is a Biblia.

Az a kapcsolat, amit Isten, igéjén keresztül, maga és az egyes hívő között (ahogy a közösséggel a maga egészében is) teremt: szabadságon alapuló kapcsolat. Az Ige uralja a protestáns hitet és teológiát. Továbbá: prédikált, élő szóval hirdetett ígéről van szó. Az evangélium prédikálása ténylegesen a hívő közösség lényegi eseménye: a protestáns egyház „az Ige egyháza”.

Biblia szerinti életvitel

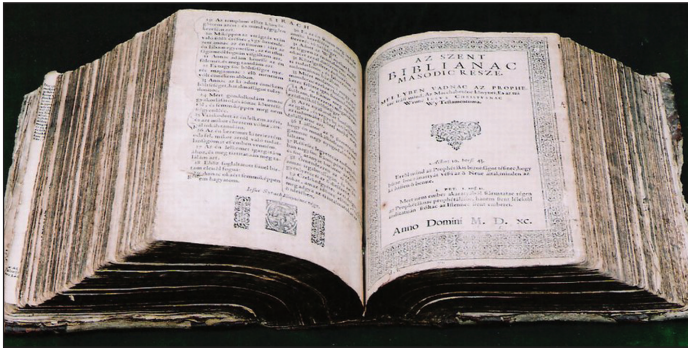
Az Ige nyomán megszentelt, Biblia szerinti életvitelnek kell megjelennie. Az anabaptisták egyik sarkalatos tétele a „tanítványság elve” volt. A keresztyének kapcsolatának Jézus Krisztussal többet kell jelentenie bizonyos belső tapasztalatnál és a dogmák elfogadásánál. Minden napon meg kell élni a közösséget Istennel, amelyen keresztül Krisztus tanítása és példája megváltoztatja a hívő magatartását. Ahogy az egyik anabaptista hangsúlyozta: „*Senki nem ismerheti igazán Krisztust, ha mindenestül nem követi őt*”.

Ez azt jelenti, hogy feltétel nélkül engedelmeskedni kell „Isten Fia fénylő és tiszta szavának, mert az ő szava az igazság, és az ő rendelése az örök élet”. Érdekes ezzel kapcsolatban *Kálvin* egyik megállapítása: „A Krisztussal való közösségünk nélkül minden, amit Krisztus tett értünk az ő inkarnációjában, halálában és feltámadásában, hiábavalóvá válnék”.

(Az anabaptisták fontosnak tartották azt is kijelenteni, hogy erkölcsi nézeteiket nem tekintik a megigazulás feltételének, hanem a megigazulás révén megtalált krisztusi új élet szükségszerű következményének. Ezt illetően Luther így fogalmazott: „A kegyességtől senki sem igazult meg, de a megigazult ember kegyes cselekedetekben leli örömét”.)

Drága vagy olcsó kegyelem

Dietrich Bonhoeffer, a XX. század nagy mártír teológusa megrázó szavakkal érzékeltette, hogy a Luther által újrafelfedezett igaz és drága kegyelem hogyan devalválódott a népegyházi protestáns hozzáállásban olcsó kegyelemmé. Hogyan lett „a kegyelemből hit által való megtartatás” szinte puszt-

ta elvvé, amire elég rábólintani, elég helyeselni, miközben – amit Luther sohasem tett meg – elválasztották ettől a tanítástól Krisztus odaszánt étellel való követését. Bonhoeffer a Követés című művében így ír: „A reformáció történetének győztése nem a tiszta, drága kegyelemről szóló lutheri felismerés maradt, hanem az ember éber, vallásos ösztöne azírta, hogy hol kapható legolcsóbban a kegyelem. Csak a hangsúly egészen könnyű, alig észrevehető elmozdítására volt szükség, és a legveszélyesebb, legrombolóbb munkát végezték. Luther azt tanította, hogy az ember legkegyesebb életfolytatásával és cselekedeteivel sem állhat meg Isten előtt, mert lényegében mindig önmagát keresi. Ebben a nyomorúságban ragadta meg hitben minden bűnének szabad és feltétel nélküli bocsánatát. Luther emellett tudta, hogy ez a neki adott kegyelem az ő egész életébe került, és még naponta ugyanennyibe kerülne. Hiszen a kegyelem révén nem kapott felmentést a követés alól, hanem még csak most esett bele igazán. Amikor Luther kegyelemről beszélt, saját életét is mindig belegondolta, amely igazán a kegyelem által

telgették tanítványai. Egyetlen különbséggel, tudniillik, nagyon hamar kihagyták, nem gondolták bele és nem mondták, amit Luther mindig magától értetődően belegondolt, és pedig a követést, amit neki már nem volt szükséges elmondania, mert ő maga mindig olyanként beszélt, akit a kegyelem Jézus legnehezebb követésére indított el. A tanítványok tanítása tehát Luther tanítása felől nézve megtámadhatatlan volt ugyan, de mégis ez a tanítás lett a reformációnak, Isten drága kegyelme földön történő kinyilatkoztatásának vége és megsemmisülése. A bűnösnek a világban történő megigazulásából a bűn és a világ igazolása lett. A drága kegyelemből pedig követés nélküli olcsó kegyelem.”

Bonhoeffer ennek a fejezetnek a végén, amelynek a „Drága kegyelem” címet adta, bátorítólag is szólt hozzánk: „Boldogok, akiknek Jézus Krisztus követése semmi mást nem jelent, mint kegyelemből való életet, és akiknek a kegyelem semmi mást nem jelent, mint az ő követését. Boldogok, akik így lettek keresztyének, akikhez a kegyelem ígéje irgalmas volt.”

Berezki Lajos

Nagy emberek a Szentírásról

♦ Mindennap olvasom, és ameddig csak látok a szememmel, a napnak és szívemnek minden megvilágosításánál olvasni fogom, a legragyogóbb nappalokon éppúgy, mint a legsötétebb éjszakákon, boldogan és boldogtalanul, betegen és egészségesen, hívn vagy hitetlenül, érzelemmel tele vagy minden érzelem nélkül. És úgy tűnik, mindig új és ismeretlen az, amit olvasok; mintha soha nem tudnám kiolvasni, egészen megismerni. Amit látok, csak a szemem sarkából látom, amit érzek, csak a szívem egy kis darabkájával érzem, de ha egészen látni és érezni tudnám – mi lenne akkor! (D. Sz. Mereskovszkij)

♦ A Biblia az én legdrágább kincsem, nélküle nyomorult lennék.

A Bibliának a létrejötte a legnagyobb jótétemény, amely az emberi nemnek valaha is osztályrészül jutott. Ha igazi üdülést és erősödést akarok szerezni szívemnek, akkor nem a filozófia zavaros kérdéseire nyúlok, hanem egy kis könyvecskét veszek a kezembe – az Újszövetséget. Abban végtelenül több világosságot és mélyebb igazságot találok, mint minden filozófus minden írásában együttvéve. (I. Kant)

♦ Nem tudom, be lehet-e bizonyítani a Biblia isteni voltát annak, aki nem érzi. Legalábbis azt tartom, hogy ez fölösleges. Ez a könyv az marad, ami, és nem azzá lesz, amivé ez vagy az tenni szeretné. (J. W. Goethe)

jutott el a Krisztus iránti teljes engedelmes-ségre. Nem tudott másképp a kegyelemről beszélni, csak így! Luther azt mondta, hogy egyedül a kegyelem üdvözít, és szó szerint így ismé-

(folytatás az előző oldalról)

ber, aki meg tudja tagadni a haragját, amikor pedig minden emberi mérték szerint jogosan ordíbalhatna, amikor meg tud bocsátani olyasmiről, amit más elképzelni se tud, amikor hűséges tud maradni lehetetlen körülmények között is, amikor nem tud mondani a heves kísértésre... csak azért, mert Istennel együtt ő így akar élni.

Megértettem, hogy mindenki gyönyörködik az Úr törvényeiben, mert mindenki szívébe beírta azt az Isten, s ez igaz még akkor is, ha az illető ezt mélyen tagadja, mert látszik rajta és kiütközik ez mindenkin! De leginkább az ő szent gyermekei tudnak gyönyörködni az Úr szavaiban, akik már ismerik Édesatyjukat és az engedelmesség gyönyörűségeit is. Ha pedig erre példát keresünk, akkor ezt az engedelmséget a húsvétkor önmagát feláldozó Jézus Krisztusban láthatjuk meg, aki meghalt a kereszten a mi bűneink miatt, hogy mi tiszták lehessünk ezáltal... hogy aztán majd mi is törekedjünk ilyenek lenni, örökre... hogy mi is gyönyörködhessünk abban, ha egyre jobban kiábrázolódik rajtunk Megváltónk képmása.

Salyámós Éva

Nincs visszaút

Izrael a pusztában ragadt, mert folyton visszavágytak Egyiptomba. Valahányszor Isten azt mondta: „Menjete Kánaánba!”, ők ezt mondták: „Ó, milyen jó dolgunk volt Egyiptomban...!” Vannak, akik nem élvezik a keresztyén életet, mert arra gondolnak, milyen szórakoztató volt a világ. Izraelhez hasonlóan az egyiptomi hagymákra gondolunk, amikor a pusztában rekedve manna táplál. Ha te is így gondolkodsz, csak a köröket fogod róni! Lehet, hogy a múlt vonzónak tűnik, de Isten már nincs ott – ő a jövődben van! Olvasd hát el ezeket a szavakat figyelmesen: „...ha arra a házára gondoltak volna, amelyből kijöttek, lett volna alkalmuk visszatérni. Így azonban jobb után vágyakoztak, mégpedig mennyei után. Ezért nem szégyelli az Isten, hogy őt Isteniüknek nevezzék, mert számukra várost készített.” (Zsid 11,15–16)

Ha Istennel jársz, nincs visszaút!

Bob Gass

(Részlet a Mai ige, 2011. március 10-i elmélkedéséből)

Panaszok és vádak

Keresztyének között igen elterjedt bűn és sok szellemi szegénységnek és közönynek az oka az, hogy egymásról rosszat mondanak. Kárhoztatnunk kell ezt minden romboló hatásával együtt. Keresztyénekhez egyáltalán nem illő ez, teljesen a sátánhoz hasonló, hiszen ő vádol bennünket Isten előtt éjjel és nappal (Jel 12,10). E „kicsiny tag”, melyről oly komolyan beszél Jakab apostol (a 3. fejezetben), sok elszámolnivalót ad majd sokunknak, amikor az Úr megítéli az ő népét. Istennek egy idős, tiszteletre méltó szolgálja ezekkel a szavakkal állított meg valakit, aki vádolta testvéreit: „Testvérem, szép juhok azok, szép juhok!” Lehet, hogy a vád igaz volt, de ő nem akart figyelni azoknak a fogyatékoságairól szóló beszédekre, akik Isten előtt mindezek ellenére is drágák, mint az a vér, amelyen megváltattak.

Nem mondom azt, hogy minden esetben vissza kell utasítanunk a keresztyén testvérünk bűneiről szóló beszámolót; de ha „bűn”-ről van szó testvérek között, az Írás arra utasít, hogy imádkozzunk. „*Valljátok meg bűneiteket egymásnak, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok!*” (Jak 5,16) Bár ez nyilvánvalóan nem mesélgetésre utal, mégis az a lényeg, hogy ha „bűnök” bármilyen vonatkozásban előkerülnek, mindenképpen követnie kell ezt az imádságnak. Máskülönben hogyan maradhatna fenn az egymásért égő szeretet Isten családjában?

Emlékezzünk csak, hogyan cselekedett az Úr Mirjámmal, miután kijöttek Egyiptomból, az úton. Mirjám és Áron Mózes ellen beszéltek, mivel az etióp feleséget vett magának, s Isten haragja feltámadt ellenük, és így szólt hozzájuk: „Miért nem félték hát szólni az én szolgám ellen, Mózes ellen?” Mirjám bélpoklos lett, fehér, mint a hó. Meggyógyult, mert Mózes közbenjárására az Úr megparancsolta, hogy hét napra mint tisztátalant zárják ki a táborból, s ezután mint meggyógyultat visszafogadták. De azt is olvassuk, hogy az alatt a hét nap alatt Izrael nem haladt előre; ez arra emlékeztet bennünket, hogy a gonosz beszéd megakadályozta Isten népét az előrehaladásban (4Móz 12,1–16).

Franklin Ferguson

Zengő húrok mestere (II. rész)

Liszt Ferenc (1811–1886)

Hangszerek a Biblia korában

Vannak nagyon régi hangszerek. Egyik-másiknak a neve benne van ugyan a Bibliában, de senki nem tudja, milyenek lehettek ténylegesen. Némelyiket kitiltották a templomból, csak korcsmákban használták. Mások viszont kőbe vésvé tanúsítják létezésüket már a zsidóság egyiptomi exodusa előtt. Ilyen például a fáraók korától ismert fuvola. Csak azt nem tudjuk az ókori művész ábrázolásából, hogy miből volt a síp. Azt viszont igen, hogy milyen hosszú, hogyan szóltatták meg, és elképzeljük az ábra nyomán, hogyan szolgálta a zenész Isten előtti tiszteletét, amikor hangot csalt ki a síposzlopból. Lantot, hárfát pengettek a templomban. Egy sírfeliraton ázsiai bevándorlókat látunk, és az egyikük mállás számára után lantot pengetve lépdel. A Biblia sorai elmondják, hogy templomi hangszerek voltak a lévita énekesek, zenészek kezében. A jeruzsálemi templom szent eszközei között hoszszú, egyenes szárú fúvóhangszerek láthatók a zsákmányolt menóra és talán a szent láda mellett egy római diadalívén.

A zongora sokkal későbbi eredetű. Számos korábbi eszköz után egy Páduában élő hangszerkészítő a XVIII. században alakította ki a zongora őst. A hangszekrényben húrokra ütő kis kalapáccsokkal keltett hangokat, ezzel indult el a zongora történelmi fejlődésének útjára. Mi a kiegyenlített hangközökből (das volltemperierte Klavier) álló skálák billentyűs megszólaltatásának folyamatát látjuk, és változó magasságú zengő hangokat hallunk. Azt gondoljuk, hogy németek használták elsőnek a hangszert („bécsi zongora”), de nagyobb a valószínűsége, hogy csak Liszt Ferenc óta vált köztük népszerűvé, főleg a mai alakjában (Liszt hangversenyzongorája a Bösendorfer volt). A franciák, olaszok, angolok után inkább svéd, lengyel és orosz hallgatók előtt szólt a zongora. Az asztalszerűen kialakított hangszert nem tartotta mindenki Isten tiszteletére alkalmasnak, inkább a szalonok hangszerei közé sorolták. Az egykori tisztartó, Adam Liszt fia tíz ujjának ügyességével, ereje és frissessége révén volt képes rendkívüli zenei élményt szolgáltatni. Liszt Ferenc olyan nagyszerűen zongorázott, hogy a koncerttermekben magasztos ünnepi

hangulat támadt. Az ő segítségével a zongora a zenei esztétikum csúcsára jutott fel.

New Yorkban áll a „folyó partján” a világ legsodálatosabb protestáns temploma, a Riverside Church. A matuzsálemi kort megért pénzmágnás, David Rockefeller (1839–1937) „mellett egy baptista prédikátor állt” – ismerték el Magyarországon először 1969-ben –, aki jótékonyásra szólította fel a barátját. Az egész Rockefeller családból nagy jótékonykodó vált. A koros pénzember segítségével nyitották meg a hamburgi szemináriumot, ahol sok hazai missziómunkás tanulhatott. Adományából az amerikai világváros elegáns negyedében kétszer is fel kellett építtetnie a csodaszép gótikus templomot. A környező parkban művelődési intézmények épültek a templom köré. Nemrég ott ünnepelték Liszt Ferenc tivoli zongorájának megtalálását. Talán szó esett arról, hogy német volt, vagy olasz talán, de arról nem, hogy magyar. Ezt a nyelvet ugyanis nem ismerte. Ismerte viszont a zene nyelvét. Ha lett volna valaha olyan nagyszerű rétor (szónok) a zenében, akkor ő lett volna köztük „a király”. Csak azt is vegyük figyelembe, hogy Ferenc József kiegyezést követő megkoronázására írt művének hangzása közben Budán a templomban az orgona mögött kapott helyet a királyi zeneszerző. Különös „Liszt abbe” emberi sorsa egyházában, a magas körökben, elfogadottsága, elismertsége és tisztelete, mondjuk így: annyira feltétlenül romantikus volt, mint a zenéje.

Bemutatták az Olaszországból átszállított zongorát, játszottak rajta. Ott hangzottak el a bevezetőben ismertetett előbbi sorok. Egy teljes héten át mindennap délelőtt, délután és este előadások, kórusok, művészek mutatták be 25 dolláros maximális árú jegyekért (kedvezményesen 10 dollárért vagy éppen díjtalanul) a szentélyben, a gyülekezeti termekben, a csarnokokban, szabadtéren és hangversenyteremben; családosoknak, gyermekeknek fent a toronyban Liszt Ferenc zenéjét. (Soha nem voltak néptelenek a termek!) Egyik délelőtt fél tízkor kezdődött egy három és fél órás program: „A Biblia és Franz Liszt szent zenéje”. Ezen a címen tartottak előadást, amit vonós, szimfonikus zene követett. Játszott a strassburgi harangzenekar. Különböző kó-

rusok énekeltek számos felekezetből és egyetemről. Elhangzott a húsvéti himnusz és a híres weimari Krisztus-oratórium. Igehirdetést is tartottak mindennap. Hosszan sorolható lenne Európán, Amerikán, Afrikán és Ázsián át Japánig a karmesterek nemzetiisége. A világraszóló esemény spektruma nagyon választékos volt. Isten hatalmát és dicsőségét szolgálta.

„Hírhedett zenésze e világnak” (Vörösmarty Mihály egyik versében szólítja meg így). A földkerekség legterkább, nyolcmillió lakosú városában 180-féle nyelven beszélnek, a szent zenét mindenki értette, még ha angolul nem tudott volna, akkor is. Ha lett volna ott köztük egyetlen magyar prédikátor, vagy egy szerény sarkokban meghúzódó, angolul alig értő gyülekezeti tagunk, ő is értette volna „a velőket rázó húrok” hangját?

Nehéz lenne megmondani, hogy melyik imaházunkba cipelték be először a rendkívül súlyos hangszert. (Pesterzsébeten úgy a harmincas évek végén például Bányai Jenő játszotta Mozart Török indulóját zongorán.)

Liszt Ferenc nevét nem kedveltük. Pedig a magyar népzene elemei hangzottak a keze alól Európa legfényesebb csarnokaiban, és elvitték oda is a hírünket, ahol a magyart legfeljebb „nyughatatlan forradalmárnak” tartották. Nem is gondolták, hogy énekel vagy zenél, ha olykor jókedvű, amikor nem „éhes” és nem is „ideges”. Kis vidéki imaházaink falai között előbb talált otthonra a cimbalom. Gazdagabb imaházainkba kétmanuálos harmóniumot vettek. Ezeket kísérték a gyülekezetek énekét és a vasárnap délutáni „ifjúsági órákon” a szólistákat. Legfeljebb egy-két nagyvárosi gyülekezet vett zongorát. Akik tanulhattak az ötvenes években zenét, és elnézték a „vallásosságukat”, tanári diplomájuk után sem szakadtak el a gyülekezettől, ma zongoráznak az imaházainkban. Ám csak fokozatosan honosodik meg a hangszer. Főleg a könnyebben mozdítható pianínó simul szerényen a falak mentén. Ha egy zenészünk ujjai ez évben végigfutnak a klaviatúrán, gondoljon idén Liszt Ferencre!

Szebeni Olivér

A romamisszió információi Köszönet és újabb kérések

Kedves Testvérek! Köszönjük mindazoknak, akik a *Békehírnök* január 16-i számában megjelent kérésünk alapján – a roma gyermekmisszió részére – elküldték különféle adományait. A felsorolt tárgyak gyűjtése folyamatos az említett felhívásban foglaltaknak megfelelően. Kérjük, imádkozzanak a tanítókért és a gyermekekért, akik használják az adományokat! Nagyon fontos imakérésünk az is, hogy Isten adjon minél több alkalmas munkatársat a gyermekek és a tinédzserek közötti szolgálatokhoz.

Miket gyűjtünk?

A romamisszió által elért családok, valamint az imaházak, illetve összejövetelei helyek részére gyűjtjük az alábbi anyagokat, eszközöket, tárgyakat:

- különféle szántóföldi és konyhakerti vetőmagvak: vetőburgonya, csemege- és takarmány kukorica, napraforgó, bab, borsó, zöldségmagok (sárgarépa, petrezselyem, saláta stb.)

- különös szakértelmet nem igénylő virágmagvak és jól szállítható virághagymák, virágtövek (pl. kardvirág, dália, kána stb.)

- jó állapotban lévő irodatechnikai eszközök: számítógép, nyomtató, fénymásoló

- írószerek (tollak, ceruzák, színes ceruzák), füzetek

- jó állapotban lévő háztartási és egyéb tárgyak: mosógép, centrifuga, rádió, tv, DVD-lejátszó, bicikli stb.

Hova kérjük?

Az adományok eljuttathatók személyesen *Csuhai József* részére az országos központi irodába (Budapest VI., Benczúr u. 31.), illetve postai úton az alábbi címre: *Csuhai József* Vácegres Brod. tanya 1. Információ és esetleges egyeztetés: *Csuhai József*, baptilfon: 20/886-1926.

Kérések ösre

A jövőre való tekintettel – ősz szállításal – várjuk a felajánlásokat gyümölcsfacsemetékre és bokrokra (málna, ribizli, egres, szeder), illetve örökzöldekre és díszcserjékre vonatkozóan – a fenti telefonszámon.

Köszönjük a közreműködést!

„Nem marad örökre elfelejtve a szegény...” (Zsolt 9,19a)

Pálkás Ibolya

János bátyám mondta

Egy távoli ismerősöm mesélte el gyülekezetük következő esetét, abban reménykedve, hátha mondok valami útbaigazítót. Gyülekezetük megmondó embere, *Alajos* testvér az utóbbi időben már gátálástalanul „beszól” mindenkinek a gyülekezetben. Megmondja a véleményét az igehirdetésről, a lelkipásztor szolgálatáról, a fiatalok játékos kedvéről, a gyülekezet pénzgazdálkodásáról. Ő is előljáró, de neki mindig különvéleménye van. Legutóbb az egyház egyik vezetőjének ígéértelmezését igazította helyre a prédikáció végén. *Alajos* testvér birtokolja a gyülekezeti véleménymondások jogának majd 60%-át. Azt is mondhatnánk, ő az egyszerű többség egyedül. Senki nem mer neki szólni, mert akkor az a testvér szeretetlenséggel lesz megbélyegezve. A felnőtt többség megtanulta az évek folyamán, hogy jobb engedni neki, eltérni heveségét „szeretetben”, a „békeség kedvéért”. Persze béke az nincs, csak némaság és sebesült emberek. A gyerekek félnek tőle, a fiatalok pedig egyszerűen kinevetik a háta mögött. Mit tegyünk? – kérdezte ismerősöm.

Néhány nap múlva megkerestem *János* bátyámat, hogy elmondjam a történetet. Titokzatos mosolyával végighallgatott, gondolkodott, végül egy perc alatt elmondta azt, amit ismerőseim hosszú évek óta nem értettek.

- Nem *Alajos* testvér a hibás, hisz ő már régóta semmit nem ért a lelki életből, már rég nem részese Isten országának. A hívő testvérek a hibásak, hogy hagytak egy ilyen lelkületű embertársukat a nyakukra nőni, hagyták, hogy leuralja őket. A lelkipásztornak, a gyülekezetvezetőnek, az előljáróknak, és minden bölcs testvérnek csak ennyivel kell leállítani *Alajos* testvért minden „beszólásánál”: *Alajos* testvér, ez nem idevaló! Nem kell megijedni attól, hogy meg fog sértődni. Amikor már nagyon megsértődött, akkor fog tudni gondolkodni. És másról ne is beszéljenek vele, míg észhez nem tér! De ha ez sem segít, a régi bölcsességgel kell élni: „*Úzd el a csúfolódót, és elmegy vele a perlekedés, megszűnik a peres ügy és a gyalázat*” (Péld 22,10).

hgy

Minden lehetséges a hívőnek

„A sokaságból így szólt neki valaki: Mester, elhoztam hozzád a fiamat, akiben néma lélek van, és amikor az megragadja, úgy leteperi őt, hogy tajtézkik, fogát csikorgatja, és megmerevedik. Sokszor vetette tűzbe is, vízbe is, hogy elpusztítsa, de ha valamit lehet tenned, szánj meg minket, és segíts rajtunk! Jézus ezt mondta neki: Minden lehetséges annak, aki hisz. Erre azonnal felkiáltott a gyermek apja, és így szólt: Hiszek, segíts a hitetlenségemen!” (Mk 9,17.22–24)

Jézus segítő tettei nem választhatók el Jézus személyétől. De nem választhatók el az emberek hitétől sem. Mindez egyben azt is jelenti, hogy Jézus cselekedeteinek nem csupán Isten akaratára vagy időzítése szabott határt, hanem az emberek hitetlensége is. Csak a hívő embereken tudott segíteni. Közbeavatkozása nem előzte meg a hitet, hanem a hit előzte meg Jézus tettét. Jézusnak újra és újra meg kellett fedenie tanítványai kishitűségét.

A hit a határesetekben bizonyult legerősebbnek. Az a szerencsétlen asszony, akit éveken át félrekezeltek, csendesen Jézus közelébe tolakodott a tömegben. Megérintette Jézust. És akkor valami meglepő dolog történt. Erő áradt ki Jézusból, és az asszony meggyógyult vére folyásából. Amikor el akart osonni, Jézus megállította. Miután elmondott Jézusnak mindent igazán, Jézus a lelkét és egész valóját megtisztította (Mk 5,25–34).

A hit azt jelenti, hogy ott marad az ember Isten előtt üres kézzel. Ráhagyatkozik Istenre. Hinni csak egész emberi valónkkal lehet. A hit mindig elemi erejű valami. A hit diadalmaskodik ott, ahol a hitetlenség elbukik. Maga Jézus is hitt. Amikor Lázárért imádkozott, hitte, hogy az Atya meghallgatja őt.

„Aki hisz a Fiúban, örök élet van.” (Jn 6,47) „Aki nem hisz benne, immár elkárhozott.” (Jn 3,18) Amikor Jézus megszólalt, egye-

(folytatás a következő oldalon)

Őszből tavaszba

Ezzel a címmel jelent meg *Túrmezei Erzsébet* verseskötete – először 1938-ban, majd 1945-ben és 1997-ben. Túrmezei gyakran elidőz verseivel az évszakoknál. Ami miatt a fenti könyvcímet idézem, az az, hogy az ősz és a tavasz között ott van még a tél, ami itt kimarad: Őszből tavaszba. A mai gázarak mellett sokan talán azt se bánnák, ha tél egyáltalán nem lenne.

A mennyei dicsőséget gyakran nevezik a költők „örök tavasznak”, és bizonyára többen vannak a tavaszpártiak, mint a télkedvelők...

Tél azonban van, volt és lesz, ahogy az özönvíz után Isten megígérte – persze a nyárral, a vetéssel és aratással, a hideggel és meleggel, a nappalal és az éjszakával együtt (1Móz 8,22).

Nemrégiben ökumenikus lelkipásztori közösségben arról beszélgettünk, hogy az ígírdetéseink gyakran öncenzúrázottak, túlzottan diplomatikusak, véletlenül se érintenek kényes, netán társadalmi kérdéseket. Jobb a békesség! Hagyjuk a gondokat, a bűnöket, a telet a maga problémáival. „Tavaszi” prédikációk kellene, no meg „örök tavasziak”.

Rendben is lenne ez a jól fűtött, minden technikával és kényelemmel felszerelt templomok, imaházak, közösségi termek védelmében, de kint tombol a tél, és a szívünk bent is gyakorta jéghideg.

A lelki térről beszélni nem népszerű dolog, pedig van, most Európában nagyon is van.

Az európai (és benne a magyar) keresztyénséget elsősorban nem az iszlám fenyegeti, nem is a harcos ateizmus, hisz ilyen már nincs is, sokkal inkább a kihűlés, a végelgyengülés, és persze ami ezzel jár, a szép csendes halál, akár azt is mondhatnám, hogy lelki öngyilkosság, vagy sebben: passzív, netán aktív eutanázia.

Tél van, nagy hideg tél. Tagjainkat merevítő, bénító zimankó, és ezt a hideget nem lehet csak úgy, egy termosztát följebb csavarásával megszüntetni. Lehet persze lelki tavaszról álmodni a fagyhalál előtt öt perccel is, és lehet mínusz 20 fokban nosztalgiával gondolni – valahol egy kapualjban félig fagyottan – régi meleg szobákra, kellemes karácsonyokra, de ez mit sem ér.

A téllel számolni kell. Van. Egyre inkább van.

Szellemi sötétség, sátáni elsötétítés, tudatmódosító szerek tömege, halál előtti morfiomos fájdalomcsillapítás. A mammon korlátlan uralma, globalizáció, egyesülő Európa, éhhalál, forradalmak, katasztrófák mindenfelé. (Csak az utóbbi hetekben Tunézia, Egyiptom forradalmi, de nem csak Afrika forrong! Vagy gondoljunk a január végi Oroszlány környéki földrengésre – különösen a Mt 24 fényében!)

Tél van még, nagy tél, és mi belterjes egyházi meleg párafelhők között tavaszról álmodunk ölbe tett kézzel, könyvekkel, filozófiákkal, teológiával, tavaszt idézve, miközben megfagy a világ...

Üvöltünk kellene a vészt, és mi hallgatunk, ünnepelünk bent, és persze szép lassan mi is vacogni kezdünk, mert a hideg nagy úr.

Globális fölmelegedésről papolni a világ legnagyobb üzlete. Kvótákat adni, venni... A nap elsötétülése azonban – legalább ennyire – egy közelgő jégkorszakot eredményezhet, aztán jön a tűz, ahogy arról Péter apostol beszél (2Pt 3,1–18). És mi ezt tudjuk, de semmit nem teszünk. Nem nekünk szól majd Jézus ítélete: „Tudtad, gonosz szolgál...?!”

Kevés a tavaszvárás.

„Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni, Hogy melegegdnének az emberek.”

És hogy mi mindent kellene tűzre dobunk?

„...mindent, ami antik, ócska, Csorbát, töröttet s ami új, meg ép...”

„Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni, Hisz zúzmarás a város, a berek... Fagyos kamrák kilincset fölzagatni És rakni, adjon sok-sok meleget.

Azt a tüzet, ó jaj, meg kéne rakni, Hogy fölengednének az emberek!”

A fenti sorokat a szocialistának kikiáltott *József Attila* írta Tél című versében.

Őszből tavaszba a télen át vezet az út, s nekünk vannak téli feladataink.

Adja Isten, hogy fölmelegedjék a szívünk az égi szeretettől, hogy kezdjünk el tüzet rakni, nagy tüzet, hogy addig is, míg elérkezik a megváltás tavasza, melegegdenek az emberek!

Dr. Almási Mihály
(Jó Pásztor)

Köszöntő szavak

Ughy Attila *Pestszentlőrinc–Pestszentimre polgármesterének, országgyűlési képviselőnek az Adj ingyen örömet rendezvénysorozat február 20-i záróünnepségén elmondott köszöntője.*

Azt gondolom, hogy a „patetikusságnak” itt van helye és van ideje. Van helye, mert olyan közösség meghívására gyűltünk össze, amelynek tagjai igyekeznek az átlagos napok átlagos megélésénél többet találni a mindennapokban, és van ideje, mivel egy olyan héten vagyunk túl, amelyre méltán lehet büszke minden másokkal törődő, a mások sorsát a saját szíven viselő kerületi polgár.

A beidézett patetikusság pedig nyilvánuljon meg abban a tételmondatban, miszerint: Önök az elmúlt héten a lélek harangjait kondították meg Pestszentimrén, és ha a lélek harangoz, akkor nincs zeneszerző, aki szebb muzsikát tudna teremteni.

Viszonzás nélkül az evangélium jegyében

„Adj ingyen örömet!” – írták és mondták a helyi baptisták, és azt gondolom, ennél szebb és életigenlőbb mondat csak ritkán hangozhat el.

Önök az adás, a viszonzást nem váró kötelesség, a megélt élet által érzett öröm, maga az örömhír, az evangélium legfontosabb fogalmait fonták össze ebbe a mondatba; és ezen mondat jelentését mindenkinek éreznie kell, aki érzékeny és alázattal viseltetik a világ dolgai iránt.

Hiszem, hogy mi ilyen emberek vagyunk; hiszem, hogy ez egy erős közösség hívómondata; hiszem, hogy akik kaptak Önöktől, azok tisztában vannak a szándékkal. A szándék pedig nem más, mint hogy tekintsük magunkat igazi embernek, aki tudja helyét a világban; tudja, hogy létét Isten ajándékként kell kezelni; tudja, hogy a reá bízott feladat nemes és szép, és tudja, hogy ezeket a gondolatokat meg kell osztania másokkal is.

Ez a misszió, ez az önkéntesség, ez az áldozat ars poeticája.

A szándék ugyanaz, csak a forma más

Küzdeni Istenért, küzdeni magunkért és küzdeni másokért. Csak erre épül, csak erre épülhet minden

hitben erős közösség, és ha a szívben a szavak megtalálják a helyüket, akkor már voltaképpen mind egy, hogyan fejezzük ki magunkat. És ez így történt ezen a héten is. Mert a fesztivál egy-egy momentumra ugyanezen gondolatokat erősítette, csak éppen külön-külön, eltérő formában. Legyen szó neves előadók által prezentált előadásokról, akusztikus hiphopról, haranghangversenyéről, színházi játékról, foci-kupáról, desszertversenyéről, testi-lelki egészséget hirdető imákról, táncokról, énekekről és mozdulatokról.

Sohasem tudjuk pontosan, hogy amit adunk, azt a másik hogyan fogadja el. Az ajándék, az őszintén adott ajándék ugyanis olyan érzéseket, olyan pillanatokat is indukálhat, amelyeket talán nem is mi okozunk. Mert a kapott ajándék felszabadít, mert örömet hoz, mert jelzi: mi egymásért vagyunk... én számítok valakinek...

Barátaim!

Mi tudjuk, hogy ezeket a mögöttes dolgokat nem feltétlenül mi okozzuk, és tudjuk azt is, hogy ezeket a plusz örömpillanatokat ki hozza el nekünk. Tenni kellett azért, hogy ezt megértsük, de továbbra is, mindennap tenni kell azért, hogy felismeréseinket másokkal is meg tudjuk osztani. Azok, akik ezt a fesztivált szervezték, tettek, tesznek és – bízunk benne – a jövőben is tenni fognak azért, hogy ez így legyen, és mi ezért csak köszönettel és hálával tartozhatunk nekik.

Nélküle nem vagyunk

Engedjék meg, hogy zárszó gyanánt idegen tollakkal ékeskedjek! Helyesebben nem is olyan idegenek ezek a tollak, mivel annak a kedves felkérő levélnek az utolsó soraival búcsúzom, amit Önök írtak nekem. A levél búcsúmondata így hangzott: „Munkájában Isten adjon Önnek további jó eredményt és sikereket!” Azt gondolom, erre a válasznak csakis a viszonzás válasza lehet.

Hölgyeim és Uraim, Barátaim!

Kívánom Önöknek, hogy mindig, ha magukért, ha a családjukért, ha a közösségért dolgoznak, akkor munkájukat segítse az Isten. Mert nélküle semmik vagyunk, vele viszont olyan erősek, amit sem rossz, sem gonosz le nem tud gőzölni.

(folytatás az előző oldalról)

sek hittek benne, mások nem. Ugyanazt a szót hallották a hívők, amit a hitetlenek. Ugyanazt a tettét látták a hívők, amit a hitetlenek. „Igen, Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Isten Fia, akinek el kellett jönni e világra” – mondta Márta Lázár sírja mellett (Jn 11,27). Mások „ettől a naptól fogva egyetértettek abban, hogy megölik őt” (Jn 11,53).

A hit tehát nem attól függ, amit az illető átél vagy lát, hanem attól, ahogy ő minősíti az adott eseményt. Kinyílik vagy becsukódik Isten színe előtt. A hit lehet gyenge. De akkor is hit. Annak az édesapának a hite, aki Jézushoz hozta néma lélektől gyötört, valószínűleg epilepsziás fiát, gyenge hit volt. Jézus erősítette meg a hitét, miután bevallotta, hogy hiszi is, nem is, hogy meggyógyul a fia. De ez a hit mégis az ő hite volt. Jézus várta ezt a hitet. Az apa hite alkalmat adott neki arra, hogy meggyógyítsa a gyermeket. A tanítványok hite kevés volt ugyanennek a gyermeknek a meggyógyításához. Különös, hogy Jézus nemcsak hitetlennek, hanem elfajultnak is nevezi őket. A kishitőség bizalmatlanság Jézussal szemben. Nem a hitetleneknek, hanem a tanítványoknak a kísértése.

A hit és az üdvösség együtt jár. Hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni (Zsid 11). Csak a hit látja meg Isten üdvözítő tetteit. A hit felelet ezekre a tettekre. A hitet Isten ébreszti az emberben. A hitetlen ennek ellenáll. A hitre felszólította Jézus a körülötte lévőket: „Higgyetek Istenben és higgyetek énbennem!” (Jn 14,1). A hit hitelképesnek látja Istent. Elismeri, hogy amit Isten mond, az igaz. Megbízhatónak tartja Istent. Ezért hit. Nem kér biztosítékokat. A hitelenség nem ítéli Isten szavát elégségesnek. Ezáltal nem becsüli meg Isten személyét. Amikor eljön a színről színre látás ideje, többé nem lesz szükség a hitre. Minden ember látni fogja Istent, amint van. Ezért úgy tűnik, mintha a hívő adna valamit Istennek. Ad is: a bizalmát.

Hegyi András
(Hitünk erős alapjai)

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Hasak a napra

A 14-es villamos Újpest-Központ megállójában. Villog az irányjelzője. Sőt, zúg az ajtózárást jelző csengő. Ezt talán csak sejti a metróról átszálló utasok utóvédje. Egyikük huszonéves fiatal, hátán hatalmas hátizsákkal, két kezében szintén csomagok. A másik egy negyvenes hölgy, óriási túsarkú csizmával, végül egy nyugdíjas bácsi, bottal a kezében. Egyik sincs egyszerű helyzetben, minden erejüket összeszedve igyekeznek fel az aluljáróból. Vajon mindnyájan elérik a villamost?

Mindennap átélünk ehhez hasonló situációkat. Teljesítenünk kell. Gyermekeinknek meg kell ütni a mércét már az óvodában is, kisiskolásaink pedig majdnem olyan elfoglaltak, mint a belváros rohanó menedzserei. Csak más oldalról, koruknak megfelelő módon. Meg kell felelni a házastárs, a lakóközösség, a hivatalok, összességében a társadalom elvárásainak. Ki tud ennyi felé figyelni? Még ennél is tovább megyek. Talán van bennünk olyan gondolat: Meg kell felelni Istennek! Istennek?! Hogyan? Mi tetszik neki? Havi egy istentisztelet, évente néhány úrvacsora, adakozás, vagy elég, ha egyszerűen csak jó ember vagyok? Merthogy én az vagyok...

Ilyen és ehhez hasonló kérdések megválaszolására serkenti nézőközönségét a Jákim Stúdió Színházi Társulás *Hasak a napra* (Avagy a mérce léce az égbe kerül) című előadása. A darab ingyenesen megtekinthető 2011. március 25-én 19 órakor az Újpesti Baptista Imaházban (1043 Budapest, Kassai u. 26.). Mindenként szeretettel várnak a szervezők.

Szólláth Imre Rudolf
teológiai hallgató

A pápa felmenti a zsidókat Jézus halálának felelőssége alól

Márciusban megjelenő új könyvében XVI. Benedek pápa teljességgel felmenti a zsidó népet az alól a vád alól, hogy felelős lenne Jézus haláláért, választ adva ezzel a keresztyénség egyik legvitatottabb kérdésére – derül ki a könyv közzétett részleteiből az AP amerikai hírügynökség jelentése szerint.

A világszerte március 10-én bemutatásra kerülő kötetben, amely a katolikus egyházfő 2007-ben megjelent *Názáreti Jézus* című munkájának második része, XVI. Benedek bibliai és teológiai elemzéssel cáfolja a zsidó népet Jézus haláláért kollektíven felelőssé tevő magyarázatokat, amelyek évszázadokon alapul szolgáltak a zsidók üldözéséhez.

Elemzésében az egyházfő arra a következtetésre jut, hogy Jézust valójában a korabeli „jeruzsálemi szentély arisztokráciája” akarta halálra ítéltetni, amiért a zsidók királynak nyilvánította magát, megsértve ezzel a zsidó törvényeket.

Bár a Vatikán már öt évtizede ezt hirdeti – a II. vatikáni zsinat 1965-ben visszavonta az egyház „istengyilkossági” vádját a zsidó nép egészével szemben –, zsidó tudósok szerdán jelentős fejleménynek mondták a német születésű pápa érvelését, amely szerintük segíthet az antiszemitizmus elleni küzdelemben. Hozzáértők szerint ez az első alkalom, hogy egy pápa ilyen alapos elemzést és részletes összevetést ad az Újszövetségben foglalt, Jézus halálára vonatkozó beszámolókról és azok interpretációjáról.

„Van egy alapvető emberi hajlam arra, hogy az emberek adottnak fogadjanak el valamit, s ez nagyon gyakran az antiszemitizmus veszélyével kapcsolatos éberség és tudatosság elmulasztásához vezet” – nyilatkozta a kérdésről az AP hírügynökségnek David Rosen rabbi, az Amerikai Zsidó Bizottság (AJC) valálasközi ügyekkel foglalkozó igazgatója, aki éveken át társelnöke volt a vatikáni-zsidó párbeszédnek. Rosen szerint a pápa szavai (a II. vatikáni zsinat döntésénél) mélyebb és hosszabb tartó nyomot hagyhatnak, mivel a hívők a Szentírást és annak különböző kommentárjait gyakrab-

ban olvassák, mint régi egyházi dokumentumokat.

Elan Steinberg, a Zsidó Holocausttúlélők és Leszármazottaik Amerikai Gyülekezetének alelnöke szintén üdvözölte a pápa szavait. „Ez egy fontos előrelépés. Személyes elutasítása az antiszemitizmus hosszú évszázadokon át ható teológiai megalapozásának” – mondta Steinberg a brit hírügynökségnek.

Benjamin Netanjahu izraeli miniszterelnök is köszönetet mondott XVI. Benedek pápának. „Fogadja őszinte elismerésemet azért, mert legújabb könyvében határozottan visszautasította azt a hamis vádat, amely évszázadokon keresztül alapja volt a zsidó nép elleni gyűlöletnek” – írta a római katolikus egyházfőhöz intézett levelében az izraeli kormányfő. Netanjahu reményét fejezte ki, hogy a pápa „tisztánlátása és bátorsága világszer- te erősíteni fogja a zsidók és a keresztyének kapcsolatát, s hozzájárul a békéhez és a jövő generációk közti megbékéléshez”.

mult-kor.hu

Gondolkodj!

♦ Nincs öregebb annál, mint akiben kihuny a lelkesedés lángja.

♦ Az ember sorsát az pecsételi meg, vagy inkább az mutatja meg, hogy miképpen vélekedik önmagáról.

♦ A bölcsesség lényege, hogy ne kövess el kétségbeesett dolgokat.

♦ Úgy tetszik, mintha legfőbb célunk az volna, hogy minél gyorsabban beszéljünk, s nem az, hogy minél értelmesebben.

♦ A legtöbb, amit a barátomért tehetek, hogy a barátja vagyok. Nincs vagyonom, hogy másként segítsen. És ha tudja, hogy boldog és elégedett vagyok a barátságával, nem is akar más viszonzást.

♦ Az emberi érintkezésben a tragédia nem akkor kezdődik, amikor a szavakat félreértik, hanem amikor a csöndet nem értik meg.

Henry David Thoreau
amerikai író, filozófus
(1817–1862)

Nagy Benjámín (1932–2011)

„Mert nincsen itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük”
(Zsid 13,14)

Nagy Benjámín baptista lelkipásztort életének 79. évében szólította haza a Mindenható Isten. Temetése 2011. február 19-én történt a csömöri temetőben. Igét hirdetett *Eszes Zoltán* csömör-cinkotai lelkipásztor. Testvérünk életútját *Marosi Nagy Lajos* testvér idézte fel. A sírnál egyházunk nevében *Papp János* missziói igazgató szólta az igét. Lelkipásztortársai igékkal és imádsággal szolgáltak.

Eltávozott testvérünk 1932. április 10-én született a Békés megyei Okányban. Itt töltötte gyermekéveit, és itt végezte elemi iskoláit is. Benjámín testvérünk ifjúkora egybeesett az egész országot érintő nagy gazdasági átalakulás éveivel, amelynek egyik társadalmi vonatkozású kivetítődése volt az urbanizálódás, a városiasodás folyamata. Tömegesen költöztek az emberek az ipari centrumokba, elsősorban a fővárosba. Így érkezett az ifjú Nagy Benjámín is Okányból Budapestre munkát keresni. Albérletben lakott, és a közeli Váci úti baptista gyülekezetet látogatta. Itt határozta el, hogy Jézus Krisztus követőjévé válik, és éppen 60 évvel ezelőtt, 1951. szeptember 4-én mint a Váci úti kis gyülekezet tagját merítette őt be *Kovács Géza* lelkipásztor Újpesten, aki

az idő tájt a Váci úti testvéreket is pásztortolta. Benjámín testvérünk szívében rövidesen megszületett az elhívás is a lelkipásztori szolgálatra, és rövid katonai szolgálat után, 1953-ban, a Váci úti gyülekezet küldésére megkezdte tanulmányait a Baptista Teológiai Szemináriumban. Szűkös körülmények között folyt a tanítás az Aradi utcai székház második emeletén, ahol azonban a prófétafiak szoros lelki kapcsolata egy életre meghatározó módon még inkább megerősödött. Nagy Benjámint szerették évfolyamtársai. A mély lelkületű, ugyanakkor mégis vidám alkatú, fiatal teológus a tanulmányi évei alatt számtalan barátságra tett szert. Tanulmányit röviddel az 1956-os forradalom és szabadságharc napjait követően, 1957-ben fejezte be. Ez az év nemcsak a tanulmányok befejezését és a lelkészi szolgálat kezdetét jelentette számára, hanem ugyancsak 1957-ben kötötte össze életét – most már kimondhatjuk, „holtáiglan” – *Nyári Eszterrel*, aki egy életen át volt segítőtársa a lelki munkában, és hűséges társa a családi életben. Nagy Benjámín testvér lelkipásztori felavatására 1957. október 17-én került sor Recskén, ahol 1961-ig szolgált. 1961 és 1969 között Tuzsér volt a szolgálati helye. Úgy emlékezett vissza egy írásában a tuzséri évekre, mint „életének aranykorára”. 1969-ben újabb szolgálati területen folytatta lelkipásztori hivatását. Az újfelhértói körzetben munkálkodott, ahol 1978-ig szolgált. Még az év decemberében iktatták be a csömör-cinkotai körzet lelkipásztorává. Szolgálati idejében mozgalmas, virágzó élet jellemezte a két gyülekezetet. Ez időben gyakori volt más gyülekezetek meglátogatása, ahol a lelkes énekkar szolgálatával kísérve biztos meggyőződéssel hirdette az evangéliumot. Szívesen szolgált a „sárgaszalagosok” között is 1989-ben, *Billy Graham* emlékezetes Népstadion-beli nagyszabású evangelizációján.

(folytatás az utolsó oldalon)

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

DEBRECEN: 2010. december 7-én volt **Koszorus Lajos** testvér temetése, aki életének 86. évében költözött el az örökkévaló hazába türelemmel viselt súlyos betegség után. 1942 pünkösdjén merítkezett be Berettyóújfaluban. Példamutató hűséggel szolgált Megváltó Urát előbb a berettyóújfalui, majd a debreceni gyülekezetben. Egész hívó életét a kitartó odaszánás, a megértő szeretet, és a kedves szerénység hatotta át. Áldozatkészségére jellemző, hogy bár súlyos beteg volt, már másnap ott volt a berettyóújfalui imaház romjainál, és első között adakozott az új imaház építésére.

TAHITÓTFALU: Február 13-án kísértük utolsó útjára **őzv. Csereklye Jánosné Verebes Erzsébet** testvérnőnk. 91 éves korában, hosszú betegség után érte a hazahívó szó. A vigasztalás igéit *Nagy Sándor*, a helyi gyülekezet lelkipásztora hirdette. A sírnál *Drenyovszki Pál*, *Révész József* és *Csuhai József* lelkipásztor testvérek szolgáltak.

H I R D E T É S E K

♦ Budapest XVI. kerület Centenárium lakóparkban téglaparképítésű, 3. emeleti 1+2 félszobás, étkezős, erkélyes, 58 m²-es **lakás eladó!** Izraelbe történő kitelepülés miatt várjuk elsősorban keresztyének jelentkezését! A lakás igényes, bútorozottan is megvásárolható! Érdeklődni: +36 20 582 4016 (Baptifon).

♦ **Kiadó lakás** Hívó bérlőnek kiadó egy 1+fél szobás, önálló gázfűtéses, kis rezsijű 1. emeleti téglalakás Kőbányán, a belvárostól 15 percre csendes környezetben. Érdeklődni lehet a 06-20/886-00-10-es telefonon.

♦ **Lakás kiadó** Zuglóban, a Pétervárad utcában 44 m²-es (étkezőkonyha, fürdőszoba, napos utcai nagyszoba, cirkófűtés) magasföldszinti lakás gondozott házban kiadó. Jó parkolási lehetőség, 7-es buszhoz közel. 65 000 Ft/hó + rezsiz. Érdeklődni lehet a 318-3929-es telefonon este.

BékeHírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja • Felelős kiadó: dr. Mészáros Kálmán egyházelnök • Felelős szerkesztő: Háló Gyula
• Tördelőszerkesztő: Papp Szabolcs • Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. • Telefon: 352-9707/199 • Fax: 352-9993/103 • E-mail: bekehirkok@baptist.hu • www.bekehirkok.baptist.hu • Előfizetés és terjesztés (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/172 • A BékeHírnök csekk számlaszáma: 11706016-22163851 • Kéziratot nem adunk vissza és nem örzünk meg. Lapzárta szerda este, átfutási idő három hét. A hirdetéseket megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk.
Nyomtatás: Mátys Bt. • Telefon: 29/367-945 • Felelős vezető: Mátys Gyula • HU ISSN 0133-1256 • HU ISSN 1588-0117 (on-line) • Ára: 200 Ft

Pihenjünk üdülőinkben!

◆ A hajdúszoboszlói **Betánia** üdülő (Hajdúszoboszló, Puskin u. 10.) négy apartmanban (6 szobában), 17 ágygal várja a pihenni, kikapcsolódni vágyókat. Jelentkezés *Komárominé Márta* gondnoknál (20/886-3525 vagy komaromiti-bor@freemail.hu vagy www.beta-nia.baptist.hu).

◆ A balatonföldvári **Bethesda** Üdülő várja a testi-lelki pihenésre vágyókat.
Telefonszáma: 06-20-775-99-33,
e-mail címe: lajos.lovasz@gmx.de.

CSENDES CSODÁK

HÜVÖSVÖLGYI ILDIKÓ
estje RÉMÉNYIK SÁNDOR (1890-1941) műveiből
2011. április 3-án, vasárnap fél 5 órakor
a Kelenföldi Református Templomban
(Bp. XI. Október 23. utca, a volt „Budai Skalával” szemben)
a Lepramisszió javára.
Közreműködik: **CSÁKI ANDRÁS** gitárművész.
A belépés díjtalan. Adományokat a helyszínen a perselybe kérünk tenni.
(A templom a 4-es villamos Fehérvári úti végállomásától található)

Gyülekezetplántálók ma ♦ Gyülekezetplántálók ma

A kübekházi gyülekezet

1989-ben vált világhossá előttem, hogy Isten a gyülekezetplántálásra hívott el.

Az elhíváshoz hozzátartozott az is, hogy a Szeged környéki településekre akartam az evangéliumot elvinni. Magamban úgy fogalmaztam, hogy ez az én Jeruzsálemem, először itt kell szolgálnom.

1992–95 között elvégeztem a Baptista Missziói Főiskolát. Ebben az időben Budapesten, majd a Szegedtől 26 km-re levő Kisteleken is részt vettem gyülekezetplántálásban. 1998-ban ismerkedtem meg a lakóhelyemtől, Szeged–Szőregtől 10 km-re levő Kübekháza akkori polgármesterével. Ő szedett össze akkor mintegy húsz helyi gyermeket, akik azon a nyáron *Hornnyák István* hercegszántói testvérünk tanyáján táboroztak. Így ismerkedtem meg helyi családokat. Az elkövetkező években awana klubot, evangélikázó házi csoportokat indítottunk a településen. Bár a munkát egyedül kezdtem, de Isten hamarosan küldött segítséget. 1999–2000 őszén–telén *Botlik Atilla*, 1999–2002 közt *Czibula Tibor*, 2001–2006 között *Csaplár Péter* segítettek a szolgálatban. Néhány évig az OMS International nevű szervezet támogatott mint missziómunkást. Velük szerveztem 2000–2001 nyarán Szegeden angoltábort, majd ugyancsak velük indult a 2003 óta hagyományra vált kübeki angoltáborok sora. Volt, amikor a 110 helyi iskolából 80 járt hozzánk awana klubra. 2000–2001-ben Szőregen a szegedi baptista fiatalokkal *Rein Rita* vezetésével awanáztunk, oda is átjárt több kübeki gyermek. Amikor 2002-től

Kübekházán is beindult a klub, pénzért sem engedtek be az iskolába, így télvíz idején is szabadtéren, a focipályán tartottuk az alkalmat. Isten azonban mellettünk állt, szerda délutánonként mindig 15 fok felett volt a hőmérséklet. Több evangélikázó házi csoport után 2003 augusztusában indult el az a csoport, amiből a gyülekezet alakult. 2005 decemberében mondtuk ki a kübekházi gyülekezet megalakulását. 2006 tavaszától a szegedi körzet részei vagyunk. Jelenleg a fő utcán lévő egészségügyi centrumban jövőnk össze, a polgármester ingyen biztosítja a helyet számunkra. Az istentiszteleteken és az alattuk lévő gyermekalkalmakon általában 15–15 fő vesz részt. Néhány év megtorpanás után 2009-ben indult meg a létszámbeli növekedés. Három havonta tartunk egész hétvéges miniatűr ifjúsági konferenciákat diáktalálkozó néven. Tervek a jövőre: végre kezd felnőni egy szolgáló csapat. Ez óriási eredmény a manapság világból megtértektől. Végre van egy teljes hívó családunk is. Eddig mindenki egyedüli hívó volt a családjában. Célunk fiatalok és családok elérése. Van két hittanos osztályom a helyi katolikus iskolában. Az iskola elindításában egyébként a Baptista Szeretetszolgálat jelentős anyagi segítsége nélkülözhetetlen volt. Egyre nagyobb szükségét érezzük egy saját épületnek, ebben imatámogatást kérünk. Ha valakit Isten anyagi segítségre is indít, azt is örömmel és hálással elfogadjuk. A június 24–július 3. közötti angoltáborunkra diákok és tanárok (segítők) jelentkezését várjuk.

Szász Gábor István
gyülekezetplántáló

Nagy Benjámín (folytatás az előző oldalról)

Utolsó szolgálati helyén, Csömörön és Cinkotán 1991-ig végezte az aktív lekipásztori szolgálatot, de azt követően a csömöri baptista gyülekezet tagjaként szívesen támogatta szolgálati utódait, *Bartos Zoltán*, majd *Eszes Zoltán* lekipásztorokat.

Lelkési szolgálatát sokszor akadályozták betegségei, amelyekkel teológus korától folyamatosan meg kellett küzdenie, de Isten segítségével mindig felülkerekedett benne a küldetéstudat, amit az Úr kezéből fogadott, éppúgy, mint elsőszülött fiának elvesztésekor is az Úrtól nyert vigasztalást. Igehirdetéseit bibliikusság, alapos felkészültség jel-

lezte, ahogyan munkatársaiival való kapcsolatában is a felebaráti szereteten alapuló tisztelet.

Utolsó éveiben súlyos betegsége miatt kevesebbet lehetett a közösségben, de lélekben mindig szeretett gyülekezetével volt egy, amiként naponkénti kapcsolatában is elhívó Urával.

Nagy Benjámín testvérünk nem élt hiába, és hitünk szerint a földön megkezdett szolgálata sem szűnt meg, csak a helyszín változott. Emelke legyen áldott!

Marosi Nagy Lajos
(Elhangzott a csömöri temetőben
2011. február 19-én.)